



# ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Oktober 2011 - LETNIK 11

poština plačana pri pošti Žetale



Številka 42, oktober 2011



## Tretji v državi



11. državno sekaško tekmovanje lastnikov gozdov na sejmu Agra 2011 v Gornji Radgoni.

OE Maribor je tudi letos zastopala ekipa iz Žetal, člani Strojnega krožka Žetalanec v sestavi Toni Butolen, Slavko Širec in Izidor Štajnberger, za vodjo ekipe pa so izbrali mojo malenkost.

Takšna zasedba tekmovalcev je bila izbrana na podlagi dosežka na izbornem tekmovanju, ki je bilo 10.4.2011, ob 13. gozdarskem prazniku v Žetalah, ki smo ga organizirali v SK Žetalanec skupaj z ZGS KE Ptuj.

Tudi to leto so se fantje na državno tekmovanje vzorno pripravljali, saj so zadnje dni pred njim redno vadili na vadbenem poligonu na Varvaselah.

Navajeni smo že, da naša ekipa iz Žetal vrsto let posega po visokih rezultatih na državnih tekmovanjih.

Tudi letos so izpolnili ta pričakovanja, čeprav je njihova konkurenca izjemno močna.

Če bi primerjali rezultate iz prejšnjih let, bi lahko ugotovili, da se število doseženih točk iz leta v leto viša, kar daje vedeti, da fantje vložijo mnogo truda v svoje delo. Vendar se tega zavedajo tudi druge ekipe, ki so bile letos prav tako dobro izurjene.

Z doseženim 3. mestom v državi smo lahko zelo zadovoljni. Edina škoda je, da letos z nami ni bilo domače ekipe predstavnic nežnejšega spola, vendar upam, da bo ta želja izpolnjena že naslednje leto, saj vemo, da so v preteklosti dokazale, da so več kot odlične.

Za konec naj omenim, da skupina vlaga v to delo mnogo svojega časa in sredstev, za kar smo jim zelo hvaležni. Z doseženimi rezultati prispevajo k večji prepoznavnosti domačega kraja, še bolj pa k ozaveščanju vseh tistih, ki se srečujejo s tovrstnim delom. Preveč je delovnih nesreč ravno v tej kmetijski panogi zaradi neustrezne usposobljenosti, ki ji botruje še neustrezna in pomanjkljiva oprema. Če s pravilno demonstracijo tega kmečkega opravila koga pritegnemo vsaj k razmišljanju o tem, je s tem tudi ta trud poplačan.

Rezultati;

**Posamezno (skupno 42 tekmovalcev):**

<b>9. mesto ŠTAJNBERGER Izidor</b>	<b>1509 točk</b>
<b>10. mesto BUTOLEN Anton</b>	<b>1505 točk</b>
<b>12. mesto ŠIREC Slavko</b>	<b>1497 točk</b>

**Ekipno (skupno 15 ekip):**

<b>1. mesto OE NAZARJE</b>	<b>4839 točk</b>
<b>2. mesto OE TOLMIN</b>	<b>4657 točk</b>
<b>3. mesto OE MARIBOR</b>	<b>4511 točk</b>
<b>4. mesto OE SEŽANA</b>	<b>4261 točk</b>

Ker pa se bliža naš občinski praznik, s tem pa tudi gozdarsko tekmovanje za naslov ŽETALSKE GRČE in ŽETALSKE GRČICE, ki bo v petek 7. oktobra ter je postalo že tradicionalno, vas vabim, da se ga v čim večjem številu udeležite, saj si želimo da bi na tekmovanje prišli vsi, ki imate „veselje“ do motornih žag, zraven pa veselje tudi do prijetnega druženja. Vas pa, ki ste dobre volje pozivam, da pridete navijat za svoje domačine. Vsem občanom Žetal želim ob prazniku občine vse dobro.

Franc S.





## Dober dan

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše Občine Žetale.

Lahko rečemo, da je minilo več kot 70 brezskrbnih dni mladim, ki že marljivo obiskujejo hišo učenosti. Nabirajo znanje za čase, ki prihajajo. Ti so zahtevni, nepredvidljivi časi skrbi, tudi uspehov in preprostega žetalskega življenja.

Uredniški odbor Žetalskih novic je izpolnil svojo nalogo in poskrbel, da je 42. številka med Vami, spoštovani bralci in bralke. Preživeli smo vroče poletne dni, pospravili darove narave, lahko smo srečni in zadovoljni, saj smo odpeljali iz vinogradov zdravo, sladko grozdje; krompir se je bohotal v vsej svoji debelosti, pšeničnega in koruznega kruha je tudi dovolj. Kostanji se svetlikajo iz svojih ježic in nam ponujajo sladko večerjo. Jabolka in hruške so bile priboljšek osam in sršenom, še za ozimnico je ostalo. Le gobe so letos zamolčale svojo rast. Po vseh vrtovih naše občine se je rdeče razkazoval paradižnik, tudi drugih vrtnin je dovolj za zdravo življenje. Poletnim ujmam smo ubežali, dež je osvežil naravo. Zopet je eno časovno obdobje za nami. Kmalu nas bo zeblo in toplota bo naša najboljša prijateljica.

Za umetnike barv narava lepo skrbi, vsak si lahko najde svojo barvo, a listopad bo vse pospravil nastopili bodo mračni dnevi, dolge noči bodo primerne za branje knjig. Če bomo radovedni in voljni, bomo prebrali Žetalske novice, ki so polne zanimivosti društev in organizacij našega kraja.

Če Vas zanima politika, TV zaslon razlaga vse podrobnosti. Za družbo in veselo razpoloženje nam je na voljo KOSTANJEV piknik, kulturni utrinki so del občinskega praznika, zato vam želimo prijetno doživetje vsega, kar ponujajo prireditve ob 12. OBČINSKEM PRAZNIKU. Samo 25 znakov je potrebnih za oblikovanje različnih besed, ni potrebno uporabiti vseh, a že lahko zapišem, da Vam želimo člani Uredniškega odbora lepo jesen in doživljanje prijetnih srečanj z ljudmi ki so vam naklonjeni.

Prijeten jesenski pozdrav: UREDNIŠKI ODBOR IN ODGOVORNA UREDNICA M. KRUSIČ.

## Sprehod po vsebini

Tretji v državi	2
Dober dan	3
Novice iz Občinske uprave	4-6
Iz naših krajev	7-16
Iz naše župnije	18
Iz vasi v vas	25 - 27

### JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale  
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale  
 Odgovorni urednica: Marija Krušič  
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN  
 Lektorica: Mojca Kopše  
 Fotografija na naslovnici: Toni Butolen  
 Računalniški prelom: Adekvat d.o.o.  
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS števil.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

Občinski svet je nanovo potrdil Uredniški odbor, ki deluje v stari zasedbi, tudi gospa Mojca Kopše nadaljuje z lektoriranjem tekstov našega javnega glasila. Občanke, občani vabljeni v sodelovanju s prispevki, na elektronski naslov: [urednistvo.zetale@gmail.com](mailto:urednistvo.zetale@gmail.com).





## PRED PRAZNIKOM OBČINE



Letošnji občinski praznik poteka v izjemni situaciji. Finančni in gospodarski krizi v državi se je pridružila še politična kriza. Pravzaprav gre za neresnost državne politike, tako vladajoče kot tiste v opoziciji. Od nekdanje veljave, da so v času krize, naravnih nesreč in drugih izjemnih dogodkov ljudje stopili skupaj, združili moči ter si pomagali in pozabili na drobna vsakdanja nasprotja. V političnem vrhu naše države pa je ravno obratno. Ni je politične stranke, ki bi nacionalne interese postavila pred interese stranke. Ni pomembno, kaj kdo predlaga, temveč kdo to predlaga. Namesto s pravimi problemi se vrh politike ukvarja s samim seboj. Zato ni čudno, da se v družbi na eni strani širi nestrpnost in na drugi malodušje. Gre za krizo vrednot, ki jo bo težje preseči kot finančno krizo.

Občina Žetale je ena najmanjših in po dohodku na občana ena najrevnejših občin v državi, zato se v naši občini kriza še posebej pozna. Že do sedaj smo vsak evro, ki smo ga investirali, morali prihraniti tako, da smo zmanjševali porabo. S tem, ko se občinam zmanjšujejo sredstva za primerno porabo in sredstva za sofinanciranje investicij, se seveda zmanjšuje število investicij, kajti tekoče porabe vsaj v naši občini ni

mogoče več zmanjševati. V takšni situaciji je logično, da se izvedba nekaterih projektov zamika v prihodnja leta. Kar je še huje: v tem trenutku vlada velika negotovost, kaj lahko pričakujemo prihodnje leto? Kdaj bodo objavljeni novi razpisi za »Razvoj podeželja«, za »Južno mejo«, za RRP, za »Ohranjanje kulturne dediščine«? Jih sploh lahko objavi vlada, ki opravlja tekoče posle? Ali bomo morali čakati na

formiranje nove vlade, kar lahko pomeni, da investicij na podlagi teh razpisov prihodnje leto še ne bo mogoče izvajati. Načrtovati investicije v takšni situaciji je po eni strani zelo težko, po drugi strani pa je načrtovanje nujno, ker je potrebno imeti projekte pripravljene na zalogi, kajti razpisni roki so vse krajši.

Glede na vse zapisano moramo letošnje leto, ne glede na to, da nismo uspeli na vseh razpisih, oceniti kot izjemno uspešno. Največja investicija zadnjih let, to je izgradnja otroškega vrtca, se praktično končuje. Še več – z nekaj racionalizacijami smo uspeli vrtec spremeniti iz dvooddelčnega v

trioddelčni, kar je še posebej pomembno, ker je že sedaj vpisanih otrok za dva oddelka. Seveda ni šlo brez problemov, ker je vodenje milijonske investicije, za katero večino sredstev dobimo iz evropskih in državnih virov, izjemno zahtevno usklajevati. Glede na zadnje dogodke v gradbeništvu pa lahko rečem, da smo imeli srečno roko pri izbiri izvajalca, kajti vsaj po tej strani ni problemov. Bistveno torej je, da bo vrtec dokončan še letos, kar je izjemno pomembno za to, da mlade družine ostanejo v občini.

Razen izgradnje vrtca bomo v letošnjem letu modernizirali tri odseke cest v skupni dolžini dva kilometra, kar ni malo, je pa na žalost manj, kot smo načrtovali pred krizo, predvsem pa manj, kot si želijo občani, vendar ob zmanjšanem proračunu drugače ne gre. Glede na krizo, ki utegne trajati dlje, kot smo računali, se bo potrebno navaditi, da bo investicij manj, kot jih je bilo v preteklih letih.

Kljub vsemu menim, da več kot 1,2 milijona evrov za investicije v občini, ki ima osnovni proračun 1,1 milijona evrov, pomeni izjemen uspeh. Zato lahko s ponosom pričakujemo občinski praznik.

**Vsem občankam in občanom čestitam ob občinskem prazniku in vas vabim, da se v čim večjem številu udeležite prireditev.**

*Vaš župan Anton Butolen*



*Pri Rodoškovi*



## 12. občinski praznik in 21. kostanjev piknik

24. avgusta 2011 se je na 1. konstitutivni seji sestal Organizacijski odbor za pripravo 12. občinskega praznika občine Žetale in 21. kostanjevega piknika. Odbor sestavljajo predstavniki društev in organizacij, ki delujejo na območju Občine Žetale. Odbor vodi predsednica Odbora za družbene dejavnosti, ga. Petra PLAJNŠEK. Odbor je na 2. seji 7. septembra potrdil program prireditev ob letošnjem občinskem prazniku. Program prireditev ob 12. občinskem prazniku in 21. kostanjevem pikniku objavljamo posebej. Vse občanke in občane vljudno vabimo, da se udeležite prireditev ob prazniku Občine Žetale. Posebej vas vabimo na osrednjo prireditev ob 12. prazniku Občine Žetale, ki bo v soboto, 15. oktobra 2011, ob 16. uri v prireditvenem šotoru ob Osnovni šoli Žetale.

## Gradnja otroškega vrtca v Žetalah se zaključuje

Največja investicija v zadnjih letih v Občini Žetale, izgradnja Otroškega vrtca Žetale, se počasi zaključuje. Gradbena dela, ki jih izvaja GP PROJECT ING s svojimi podizvajalci, potekajo v skladu z načrtom. Tako novi Otroški vrtec Žetale dobiva svojo končno podobo. Sedaj potekajo intenzivna obrtniška dela v notranjih prostorih vrtca, pričanja pa se tudi urejanje okolice. Predviden zaključek operacije je 30. november 2011.



## Župan sprejel udeležence mednarodne izmenjave

V sredo, 10. avgusta 2011, je župan Občine Žetale, g. Anton BUTOLEN, sprejel udeležence projekta Mednarodna mladinska izmenjava »Mladi v akciji« Žetale 2011. Župan je uvodoma prisrčno pozdravil udeležence mladinske izmenjave iz šestih držav: Nizozemske, Belgije, Turčije, Španije, Francije in Slovenije. Zatem jim je predstavil Občino Žetale in odgovarjal na zastavljena vprašanja, od katerih so bila nekatera zelo zanimiva.



## Sestal se je Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Žetale

Pred začetkom šolskega leta 2011/12 se je sestal Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Žetale. Osrednja točka dnevnega reda je bila varnost šoloobveznih otrok ob začetku šolskega leta. Dogovorjeno je bilo, da se v varovanje šoloobveznih otrok ob začetku šolskega leta vključijo policija, medobčinsko redarstvo in Društvo upokojencev Žetale. Varnosti šoloobveznih otrok je potrebno v letošnjem letu nameniti še posebno pozornost, saj je v bližini šole gradbišče Otroškega vrtca Žetale. Varovanje šoloobveznih otrok bo trajalo prvih štirinajst dni pouka.



## Otvoritev občinske ceste JP 741381 Žale - Režek

V petek, 23. septembra 2011, je bila v zaselku Žale slovesna otvoritev modernizirane občinske ceste JP 741381 Žale-Režek v dolžini 771 m. Vrednost investicije je znašala 71.000 EUR. Razpis za izbor najugodnejšega ponudnika je bil izveden konec leta 2010, investicija pa je bila izvedena v prvi polovici leta 2011. Izvajalec del je bilo Cestno podjetje Ptuj. Otvoritve ceste Žale-Režek so se udeležili uporabniki ceste in gosti. V imenu domačinov je prisotne pozdravil g. Anton KOLAR. Slavnostni govornik je bil župan Občine Žetale, g. Anton BUTOLEN, ki je posebej poudaril pomen modernizirane ceste za vse uporabnike kot tudi Občino Žetale. Blagoslov modernizirane ceste je opravil farni župnik, g. Ciril Čuš. Šopek kulturnega programa je prispeval Ženski pevski zbor KD Žetale pod vodstvom ge. Valentine VIĐOVIČ. Vrhunec uradnega dela

otvoritve ceste je bil simboličen pre-rez traku – naše trobojnice. To slovesno dejanje so opravili: župan Občine Žetale, g. Anton BUTOLEN in v imenu uporabnikov ceste, g. Ervin JUS, g. Zlatko REŽEK in Anton

KOLAR. Po končani otvoritvi je bilo na domačiji JUS družabno srečanje s pogostitvijo. Za dobro razpoloženje sta poskrbela brata Martin in Marjan ŠKRIPAČ.



## Modernizacija ceste JP 741401 Žerak - Fišer

Občina Žetale je objavila javni razpis za naročila male vrednosti za investicijo Modernizacija občinske ceste JP 741401 Žerak-Fišer v dolžini 477 m. Na javni razpis se je prijavilo 7 ponudnikov. Na podlagi ocenjevanja prispelih ponudb je bilo za najugodnejšega ponudnika izbrano podjetje ASFALTI d.o.o. iz Ptuja. Predvideno je, da bo cesta modernizirana še v letošnjem letu.

### Zanke

1. Mojca je Robijeva sestra dvojčica. Mojca pravi: »Imam štiri brate.« Robert pravi: »Imam toliko bratov kot sester.« Koliko otrok je v družini?

2. Kdo je ORNITOLOG?

- jamar
- strokovnjak za ptice
- zdravnik za boleznj ušes

Rešitve: sedem; strokovnjak za ptice

### Modre misli

Ne hodi pred menoj, morda ne bom sledil.  
Ne hodi za menoj, morda ne bom vodil.  
Hodi ob meni in bodi moj prijatelj.  
Albert Camus

Vino povzroči, da za ne človek zamenjevati misli z besedami.  
Samuel Johnson

Nasvete sprejemaj ob vinu in uporablaj ob vodi.  
Benjamin Franklin

Ne utaplajte skrbi v vinu. Znajo plavati.  
Heinz Ruhmann

Težko je uživati dobro vino v slabem kozarcu.  
Evelyn Waugh



# PROMETNA ZAKONODAJA

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

S 01.04.2011 je na področju varnosti cestnega prometa začela veljati nova prometna zakonodaja, nadzor nad določbami teh zakonov pa se je začel izvajati s 01.07.2011. Do 01.07.2011 še veljavni Zakon o varnosti cestnega prometa so nadomestili štirje novi zakoni in sicer :

- Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP),
- Zakon o cestah (ZCes-1),
- Zakon o voznikih (ZVoz),
- Zakon o motornih vozilih (ZMV).

Občanom, posebej tistim, ki so kot vozniki motornih vozil vsakodnevno udeleženi v cestnem prometu, priporočamo, da se seznanijo z novo zakonodajo. Navedeni zakoni so dostopni tudi na spletu, objavljeni so bili v Uradnem listu RS št. 106 od 27.12.2010 (ZMV) in št. 109 od 30.12.2010 (ZPrCP, ZCes-1, ZVoz).

*Prekrški, zaradi katerih se vozniku motornega vozila izreče 18 kazenskih točk (KT), kar pomeni prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja:*

*- na avtocesti in hitri cesti z dvema ali več prometnimi pasovi za vožnjo v eno smer ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenemu vožnji v nasprotni smeri (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 20. odstavek 30. člena ZPrCP,*

*- na cesti, ki ima dva ali več označenih prometnih pasov za vožnjo v eno smer, ni dovoljeno voziti po smernem vozišču, namenjenem vožnji v nasprotno smer (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 9. odstavek 38. člena ZPrCP,*

*- voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom dovoljeno hitrost v območju za pešce za več kot 30 km/h (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 4. točka 4. odstavka 46. člena ZPrCP,*

*- voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost v naselju za več kot 50 km/h (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 5. točka 5. odstavka 46. člena ZPrCP,*

*- voznik (razen posebnih kategorij, določenih v 1. odstavku 105. člena ZPrCP), ki ima več kot 1,10 grama alkohola na kilogram krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 4. točka 5. odstavka 105. člena ZPrCP,*

*- neupravičena odklonitev preizkusa s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola (18 KT in globa najmanj 1200 EUR), 12. odstavek 107. člena ZPrCP,*

*- po prometni nesreči mora udeleženec prometne nesreče ostati na kraju nesreče, dokler ni končan ogled, razen, če tisti, ki vodi ogled, ne odloči drugače. Če je treba rešiti človeško življenje, lahko udeleženec prometne nesreče začasno zapusti kraj prometne nesreče, vendar se mora takoj, ko je to mogoče, vrniti. Z globo 1200 EUR se kaznuje za prekršek neposredni udeleženec prometne nesreče, ki ravna v nasprotju s to določbo. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 KT, 10. odstavek 110. člena ZPrCP,*

*- voznik, ki vozi motorno vozilo v cestnem prometu v času, ko se mu izvršuje sankcija prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije ali mu je začasno odvzeto vozniško dovoljenje (18 KT in globa 1000 EUR), 10. odstavek 50. člena ZVoz.*

Na kratko vas želimo seznaniti z nekaterimi zakonskimi določbami, na katere moramo biti posebej pozorni, saj lahko kršitve le-teh resno ogrozijo vas in druge udeležence v cestnem prometu in zato so za kršitve teh določb predvidene tudi ostrejšše sankcije.

Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP) določa prometna pravila ravnanja v cestnem prometu ter pooblastila in sankcije, ki jih pri izvajanju tega zakona izrekajo pristojni organi, zato bomo večji del posvetili določbam iz tega zakona.

ZPrCP v 15. členu natančno določa pooblastila občinskega redarstva, ki so se bistveno razširila.



člen ZPrCP	Kratek opis zakonske določbe	Globo
5. člen	Z uporabo vozila se ne sme povzročati čezmernega hrupa ali drugače onesnažiti okolja. Iz vozila je prepovedano odmetavati ogorke, plastenke. Ko voznik na cesti ustavi vozilo za več kot tri minute, mora takoj ugasniti motor.	100 EUR
7. člen	Starši, skrbniki ter rejniki so dolžni skrbeti ali izvajati nadzorstvo nad mladoletnikom, ko je ta udeležen v cestnem prometu.	200 EUR
24. člen	Policist pridrži voznika: - pri katerem je bilo ugotovljeno, da ima v organizmu več kot 1,10 g alkohola na kg krvi ali več kot 0,52 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka, - ki odkloni preizkus s sredstvi za ugotavljanje alkohola ali strokovni pregled, - ki oporeka rezultatu preizkusa z indikatorjem ali merilnikom alkohola v izdihanem zraku, pri katerem je ugotovljena vrednost alkohola iz prve alineje in mu policist odredi strokovni pregled, - ki ne podpiše zapisnika o preizkusu alkoholiziranosti, pri katerem je ugotovljena vrednost alkohola iz prve alineje in mu policist odredi strokovni pregled, - pri katerem se ugotovi prisotnost prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali če odkloni preizkus z napravo, ki ugotavlja prisotnost teh substanc. <b>Ne glede na navedeno se lahko policist odloči, da ne odredi pridržanja, če se lahko na drugi ustrezn način prepreči udeležba voznika v cestnem prometu:</b> - če se vozniku začasno zaseže vozilo, - če je kraj postopka neposredno pred krajem, kjer voznik biva in je možno sklepati, da je tja namenjen in ne bo nadaljeval z vožnjo.	
27. člen	Dolžnost upoštevanja pravil Udeleženci v cestnem prometu se morajo ravnati po prometnih pravilih, razen če je drugače določeno s prometno signalizacijo, če drugače odredi policist, občinski redar, inšpektor ali druga pooblaščen uradna oseba. Znaki, ki jih dajejo pooblaščen uradne osebe, razveljavijo prometna pravila ali prometno signalizacijo. Z globo 250 evrov se kaznuje za prekršek udeleženec v cestnem prometu, ki ne ravna po znaku ali ukazu pooblaščen uradne osebe ali ne upošteva prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev. Z globo 500 evrov se kaznuje za prekršek voznik, ki ne ravna po predpisanem znaku, s katerim ga pooblaščen uradna oseba ustavlja ali ne upošteva njene odredbe o prepovedi nadaljnje vožnje, ali ki ne upošteva svetlobne prometne signalizacije, ki označuje eksperimentalno prometno ureditev. Vozniku motornega vozila se izreče tudi 5 KT.	
33. člen	Varnostni pas	
34. člen	Zaščitna čelada Voznik in potnik na mopedu, lahkem štirikolesu, motornem kolesu mora nositi na glavi pripeto homologirano motoristično čelado. Otrok mora imeti med vožnjo kolesa kolesarsko čelado, tudi takrat, ko se na kolesu vozi kot potnik. Jahač mora imeti med ježo na glavi zaščitno čelado.	120 EUR 120 EUR
35. člen	Uporaba mobitela med vožnjo - voznik, ki ne potrebuje vozniškega (npr. odrasli voznik kolesa), - voznik in učitelj vožnje	40 EUR
45. člen	Hitrost vožnje 3. odstavek: Prepovedano je sunkovito speljevanje, zaviranje ali ustavljanje, razen v nevarnosti.	120 EUR
46. člen	Voznik enoslednega vozila ne sme izpuščati krmila iz rok ali se voziti po enem kolesu. Najvišje dovoljene hitrosti vožnje: 5. odstavek: Voznik, ki prekorači s prometnim pravilom ali prometnim znakom omejeno hitrost vožnje v naselju, se kaznuje za prekršek: - 100 evrov, če prekorači do vključno 10 km/h,	300 EUR 300 EUR in 5 kaz.točk





- 300 evrov in 3 KT, če prekorači nad 10 do vključno 20 km/h.  
 - 500 evrov in 5 KT nad 20 do vključno 30 km/h,  
 - najmanj 1000 evrov, 9 KT in prepoved vožnje motornega vozila, če prekorači hitrost za več kot 30 km,  
 - najmanj 1200 evrov in 18 KT, če prekorači dovoljeno hitrost za več kot 50 km/h.
52. člen Prepoved prehitevanja (povzetek člena)  
 Voznik ne sme prehitevati ali začeti prehitevati drugega vozila:  
 (3) pod vrhom klanca, pred ovinkom ali v ovinku, kjer ni zadostne vidne razdalje, razen na smernem vozišču z najmanj dvema prometnima pasovoma,  
 (4) v predoru, razen, če sta smerni vozišči speljani vsaka skozi svojo predorsko cev,  
 (7) če smerno vozišče za vožnjo vozil v nasprotni smeri ni prosto v dolžini, ki je potrebna za prehitevanje,  
 (8) ki zmanjšuje hitrost ali ustavlja pred preходом za pešce, na katerem ali ob katerem so pešci.
65. člen Ustavitev in parkiranje  
 87. člen Varstvo otrok
- (1) Otroci morajo biti kot udeleženci v cestnem prometu deležni posebne pozornosti in pomoči vseh drugih udeležencev.  
 (2) Otroci morajo ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti med hojo po cesti nositi na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču, odsevnik, ki ne sme biti rdeče barve in katerega odsevna površina na vsaki strani meri najmanj 20 cm<sup>2</sup>.  
 (3) Učenci 1. in 2. razreda Oš morajo na poti v šolo poleg odsevnika nositi tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu.  
 (5) Varovanje organizirane skupine otrok v prometu lahko izvaja oseba, stara najmanj 21 let, oblečena v oblačila živo rumene barve z vdelenimi odsevniki bele barve, pri varovanju pa mora uporabljati predpisani obojestransko označeni prometni znak »Ustavi« (povzetek odstavka).  
 (7) Otroci morajo imeti na poti v vrtec in 1. razred Oš ter domov spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalci so lahko tudi otroci starejši od 10 let in mladoletniki, če to dovolijo starši, skrbniki ali rejniki otroka (povzetek odstavka).
95. člen Pogoji za udeležbo motornih koles in mopedov v cestnem prometu  
 (3) Potnik na motornem kolesu je lahko le oseba, starejša od 12 let (povzetek odstavka).  
 (4) Voznik motornega kolesa ne sme voziti osebe, ki je očitno pod vplivom alkohola, prepovedanih drog,... (povzetek odstavka).  
 (5) Voznik mopeda, mlajši od 16 let, ne sme prevažati potnika.
105. člen Prepoved vožnje vozila v cestnem prometu pod vplivom alkohola  
 Drugi vozniki (razen voznikov, določenih v 1. odstavku tega člena) lahko imajo največ do vključno 0,50g alkohola na kg krvi ali do vključno 0,24 mg alkohola v litru izdihanega zraka pod pogojem, da tudi pri nižji koncentraciji alkohola ne kažejo znakov motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v prometu. Voznika, ki ravna v nasprotju s tem odstavkom, se kaznuje za prekršek z globo :  
 - 300 EUR, če ima do vključno 0,50 g alkohola na kg krvi (0,24mg/l) in kaže znake motenj v vedenju, katerih posledica je lahko nezanesljivo ravnanje v cestnem prometu. Vozniku motornega vozila se izrečejo tudi 4 KT.  
 - 600 EUR, če ima več kot 0,50 do vključno 0,80g alkohola na kg krvi (0,24 do 0,38 mg/l). Vozniku motornega vozila se izreče tudi 8 KT.  
 - 900 EUR, če ima več kot 0,80 do vključno 1,10g alkohola na kg krvi (0,38 do 0,52 mg/l). Vozniku motornega vozila se izreče tudi 16 KT.  
 - najmanj 1200 EUR, če ima več kot 1,10 g alkohola na kg krvi (več kot 0,52 mg/l). Vozniku motornega vozila se izreče tudi 18 KT.

Za ravnanje v nasprotju s določbami je predpisana globa 700 EUR, vozniku se izreče 9 KT.

globe za prekrške od 40 do 120 EUR

80 EUR- voznik

160EUR-voznik

80 EUR- voznik



Glede na to, da je območje Spodnjega Podravja pretežno pokrito z kmetijskimi površinami in se ljudje ukvarjajo s poljedelstvom in živinorejo, želimo občane opozoriti še na določbe 5. člena Zakona o cestah (ZCes-1), ki določa prepovedi ogrožanja varne uporabe javne ceste:

(1) Prepovedano je izvajati ali opuščati kakršna koli dela na javni cesti, na zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej.

(2) Prepovedano je :

1. na cesto in v cestno telo javne ceste odvajati meteorno vodo, odplake in druge tekočine,

2. po brežinah ceste spuščati kamenje, les in drug material ali predmete;

3. na cestnem svetu javne ceste  
- puščati živali brez nadzorstva, napajati živali v obcestnih jarkih, pasti živino ali graditi napajališča za živali,

- nameščati ali uporabljati luči ali druge svetlobne naprave, ki bi lahko zmanjšale varnost prometa,

- postavljati ograje, stebričke, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge visoke nasade ali poljščine,

nameščati ali odlagati les, opeko, zemljo, drug material ali predmete,

- nasipati zemljišča ali nameščati kakršnekoli predmete, ki bi lahko ovirali ali onemogočali nemoteno in varno odvijanje cestnega prometa,

- postavljati nagrobne plošče in druga spominska znamenja,

- namerno zažigati travo, les ali druge odpadne snovi,

- odvajati odplake in druge tekočine,

- ovirati odtekanje vode,

4. orati na razdalji manj kot 4m od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto;

5. na cestišču javne ceste:

- razsipati sipek material razen posipnih materialov v času izvajanja zimske službe, nanašati blato ali ga kako drugače onesnaževati,

- puščati sneg ali led, ki zdrsne nanj,

- vlačiti hlode, veje skale in podobne predmete kot tudi pluge, brane in drugo kmetijsko orodje, ter druge dele tovara.

(3) Preden se vključi v promet na javni cesti s kolovozne poti, nekategorizirane ceste, individualnega priključka, območja izvajanja del ali

druge zemljiške površine, mora voznik odstraniti z vozila zemljo ali blato, ki bi lahko onesnažilo vozišče.

Z globo 1000 evrov se kaznuje za prekršek posameznik, ki ravna v nasprotju z zgoraj navedenimi določbami, z globo 4000 evrov se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik, njihova odgovorna oseba pa s 1000 evrov.

Občine so dolžne v enem letu uskladiti odloke z novo veljavno zakonodajo. Zato bodo globe v občinskih odlokih za podobne prekrške v okvirih, ki jih določa zakonodaja, ki ureja to področje.

Udeležence v cestnem prometu, posebej voznike motornih vozil, še enkrat pozivamo na previdno in varno vožnjo, spoštovanje cestno prometnih predpisov s ciljem, da se vi in drugi udeleženci v cestnem prometu varno vračate domov, morda kdaj tudi kakšno minuto pozneje.

Skupna Občinska uprava občin  
v Spodnjem Podravju  
Medobčinsko redarstvo

## TURISTIČNO DRUŠTVO OB 10 OBLETNICI

Spoštovani bralci Žetalskih novic!

Naš prispevek v tej številki bo neobičajno dolg. Razumljivo, saj se je v desetih letih delovanja društva marsikaj zgodilo. Ne zamerite nam, da se prispevek ne bo bral kot napeta zgodba. Navedli bomo samo dejstva, da jih bo zgodovina prepoznala in ohranila za bodoče generacije.

Turistično društvo Žetale je bilo ustanovljeno na ustanovnem sestanku 24. 5. 2001. Ideja in pobuda ter vsa logistika je bila dana s strani Stanka Skledarja, univ. dipl. teol. Takrat je bil sprejet statut društva, žig društva in podpisovale so se pristopne izjave. Tisti dan je pristopilo 24 članov. Izvolili smo organe društva, in sicer Nadzorni

odbor, Disciplinsko razsodišče in Upravni odbor v sestavi: Darinka Kodrič, Stanko Skledar, Franci Plajnsšek, Bernarda Kolar, Milenka Butolen, Jože Krivec, Anton Hohnc, Alenka Korez, Janko Gajser. Za predsednika je bil izvoljen Stanko Skledar. Društvo je bilo vpisano v register društev na UE Ptuj 8.6.2001.

V mesecu juniju smo na staro osnovno šolo na vsa okna in ograjo namestili 90 zabojčkov surfinij, ki smo jih sponzorsko (34 sponzorjev) postavili in vzdrževali člani društva. Center Žetal je bil v enem cvetu. Pred staro šolo smo postavili s slamo pokrit kozolec z oglasno tablo, na kateri so bili napisani sponzorji ocvetličanja centra Žetal. Vsa dela in material so bili v celoti zastonjski

prispevki društva. V tem letu smo pripravili in v lastni režiji stiskali zloženko s kulinarično, turistično in kulturno ponudbo Žetal za potrebe Slikarskega ex-tempora, pri katerem smo aktivno sodelovali.

Animirali smo lastnike hiš in kmečkih gospodinjstev za tekmovanje v okraševanju hiš in dvorišč. Postavili smo strokovno komisijo (predsednica Miša Pušenjak), ki je v treh terminih ocenjevala stanje na terenu. Ob občinskem prazniku smo podelili plakete desetim najboljšim. Do leta 2003 smo s posebnim razpisom organizirali drugo ocenjevanje urejenosti in ocvetličanja kmečkih domačij in posameznih hiš. Plakete smo podeljevali ob občinskem prazniku.



V okviru občinskega praznika smo, 17. 10. 2001 priredili okroglo mizo »Razvojne možnosti Žetal«. K sodelovanju smo povabili državno sekretarko za gospodarstvo, Matejo Mešl, in lokalne »veljake« (dr. Čelan, Anton Butolen itd). Ob poznejših občinskih praznikih smo organizirali predavanja strokovnjakov (Miša Pušenjak), razstave in podeljevali priznanja. Na začetku leta 2001 smo se strokovno povezali s HALO-jem iz Cirkulan in vsa leta odlično sodelovali. V decembru (6.12.2001) smo na Turistični kmetiji Pungračič v Zavrču sodelovali pri mednarodnem posvetu Haloze – Zagorje (predstavili smo svoj projekt). V petek, 21. 6. 2002, smo v avli osnovne šole Žetale organizirali predstavitev knjige Lojzeta Gajšeka, Žetale. Na »Posvet predstavnikov turistični društev s podeželja« v Žalcu, 28. 6. 2002, smo bili povabljeni kot prikaz dobrih praks v turizmu na področju Slovenije. V soboto, 27. 9. 2003, smo organizirali delovni sestanek predsednikov turističnih društev in zavodov iz Savinjske doline. Predstavili smo jim naše dobre prakse, pokazali Pohodno ekološko pot in našo turistično kulinarčno ponudbo. Udeležencev seminarja je bilo 42.

Sicer pa smo svoje delo in naš kraj promovirali na sejmi v domovini in Evropi. Bili smo na sejmu turizma v Kölnu (20. - 22. avgusta 2001), 2x na sejmu v Gornji Radgoni in 2x na obrtnem sejmu v Celju. Povabljeni smo bili tudi na Metliško vigred, kjer smo z diapozitivi prikazali našo

dobro prakso. V okviru Turistične zveze Slovenije (TZS) smo v letu 2002 tekmovali v urejenosti kraja in varovanju okolja. Zaradi lobijev, ki so bili zelo aktivni v TZS, nismo bili izbrani.

#### VUKOVA HIŠKA

Marca 2001 smo se povezali z Zavodom za varstvo kulturne dediščine iz Maribora glede obnove Vukove domačije. V poletju 2002 smo organizirali čiščenje okrog hiške. Pele so žage! Strojni krožek Žetalanec je s traktorji odvažal material. Pred zimo (12. 11. 2002) smo s svojim lesom in popolnoma prostovoljnim delom za silo popravili vzhodni del ostrešja, ki je bil v nevarnosti, da se sesuje. Ta del smo prekrili s ponjavo, ki jo je pripeljal Branko Gajšt, slikar iz Sesterž. V okviru žetalskega Slikarskega ex-tempora so namreč slikarji našemu društvu podarili 30 slik za obnovo Vukove hiše. Organizirali smo prodajne razstave v domači os-

novni šoli (junij 2002), v gostilni Lužnik na Ptuju, v gostilni Dolinca (s kulturnim programom) in na gradu Štatenberg. Rezultat: vsak po eno sliko sta kupila Avgust Bedenik (naš učitelj Gustek) in Stanko Skledar. Danes preostale slike visijo po hodnikih Občine Žetale. Hiško pa smo kljub temu rešili pred propadom. V letu 2007 in 2008 je občina obnavljala hiško. V septembru 2007 so mladi člani društva izdelali vrt iz kostanjevih stebrov in kostanjevih plank. Postavili so ga na mesto, kjer je bil nekoč. Delo in les sta bila v celoti prostovoljska. Otvoritev hiške je bila, 4.10. 2008. TD Žetale je podpisalo najemno pogodbo z Občino Žetale. V hiši smo postavili etnografski muzej. Ekspozite je v celoti prispevalo naše društvo. Nekatere smo odkupili, drugi so bili podarjeni. Iz hiše smo rešili samo keramično posodo in nekaj »bešteka«. Muzejsko postavitve je izvedel Pokrajinski muzej Ptuj. V letu 2010 smo v okviru mladinske pobude hiško popolnoma obnovili.

#### EKOLOŠKA POHODNA POT (PEP)

Slovesna otvoritev PEP, 24. 5. 2003. Izdelali smo posebno vabilo, povabili slovenske medije (Večer, Delo, Radio Ptuj in Štajerski tednik,...). Izdali smo zloženko z opisom poti in turistično ponudbo ob poti. »Izdelavo« poti je s 4.000 EUR vnaprej financiralo Veleposlaništvo Kraljevine Nizozemske. Ker pa smo člani TD delali vse brez plačila, smo lahko ostanek sredstev prenesli v





naslednje leto. Vsako leto smo potem na tretjo soboto v mesecu maju v soudeležbi restavracije Gastro organizirali skupinski pohod. V prvih letih so bili pohodi z 200 do 300 udeleženci. Danes je ta pot zelo živa v zasebni organizaciji. Na njej se dogajajo pomladni, poletni in celo zimski pohodi. Ljudje nas najdejo na spletu in pridejo od povsod.

V soboto, 15. 11. 2003, smo v organizaciji Turistične agencije Kreslin obiskali avstrijsko štajersko v okolici Feldbacha. Presenečeni smo ugotovili, koliko turističnih možnosti imamo v Halozah, saj sosedje to odlično počnejo. Z našimi vsakoletnimi tematskimi ekskurzijami smo vedno iskali dobre prakse v turizmu: Brežice z okoljem, Savinska dolina, Žalec z okolico, hrvaško Zagorje in Haloze, Pivka z Snežnikom...

V februarju 2004 (7.2.) smo ob sodelovanju Športnega društva RIM in Športnega društva Žetale gradili snežne gradove v Podpeci v Črni na Koroškem. Ob občinskem prazniku leta 2007 smo v okviru projekta »Pozdrav kostanju« postavili poseben šotor, v katerem smo izvajali delavnice z Osnovno šolo Žetale, izvedli smo fotografski natečaj na temo kostanja in gostili 150 izletnikov Nedeljskega dnevnika, izvajali turistična vodenja po Mariji Trošt in Vukovi domačiji. Za božični večer 2007 smo prvič iz vseh vasi organizirali polnočni pohod z baklami. Z enoletno prekinitvijo pohod organiziramo še danes. V jeseni (27.8.2008) smo začeli formalne stike in pogovore o restavraciji mlina

v dolini Globočec. Letos smo skupaj s športnim društvom Rim tudi prvič organizirali kolesarsko prireditev v okviru vseslovenskega programa Slovenija kolesari.

Ob lanskem občinskem prazniku smo izvedli predavanje »Evropa priložnosti«, letos pa bomo ob naši obletnici postavili razstavo v prostorih OŠ Žetale. Vljudno vabljeni, da si ogledate rezultate našega 10-letnega dela!

Na občnem zboru, 14. 3. 2008, smo spremenili statut društva. Tako mandat vodstva traja dve leti, torej mandati Upravnega odbora, Nadzornega odbora, Disciplinskega razsodišča in predsednika. Takšna rešitev pri društvih v Sloveniji ni običajna, glede na položaj mladih, ki so gonilna sila našega društva, pa je povsem razumljiva.

Dne 24. 4. 2008 sva Stanko Skledar in Darinka Kodrič postala člana v organu odločanja LAS Haloze. S svojim vplivom in glasovanjem sva v dvoletnem mandatu v Žetale pripeljala kar nekaj evropskih sredstev. V okviru projekta LAS Haloze smo v lanskem letu pridobili sredstva, katerih produkt je bila postavitve informacijske table pri Vukovi domačiji in postavitve desetih klopi po občini.

Projekti s podporo programa Mladi v akciji so aktivirali predvsem mladino, ki je do sedaj pripravila in izpeljala 3 projekte. Najprej je bila to mednarodna mladinska izmenjava v letu 2010, potem mladinska pobuda in nazadnje letos avgusta še ena mladinska izmenjava. Preko te

iste organizacije so mladi sodelovali na številnih projektih po Evropi (Romunija, Poljska, Latvija, Ciper, Nizozemska, Francija, itd.). Letos je TD Žetale pričelo sodelovati še v EVS (European Voluntary Service) ali Evropski prostovoljni službi, ki omogoča mladim, da pridobijo številne izkušnje na neformalni ravni tako, da se odpravijo na delo v katerikoli od evropskih držav na področju nevladnih organizacij. Slednje vidimo v času velike brezposelnosti mladih kot izjemno dodano vrednost. Tako bo društvo 9 mesecev gostilo prostovoljko iz Bolgarije, ki bo s svojim delom pričela meseca oktobra 2011.

Trudimo se biti čim bolj aktivni in prisotni na pomembnih lokalnih in širših aktualnih dogodkih. V sodelovanju s Turističnim društvom Ptujška Gora smo v okviru mladinske izmenjave 15. avgusta 2011 sodelovali pri romanju in predstavljali Žetale vsaj 6000 obiskovalcem romanja. Dne 25. 1. 2011 smo na Občino Žetale poslali prošnjo za najem društvenih prostorov v občinski hiši v Žetalah na št. 1, prostori nekdanje ambulante. Občina nam je s sklepom 28. 3. 2011 dodelila omenjene prostore. Več o društvu in njegovem delovanju na naši uradni spletni strani: <http://www.td-zetale.net/>.

Namesto zaključka: v ponedeljek, 12. 9. 2011, sem se pripeljal k »Dobrinčku«. Pred bifejem je bil parkiran avtobus ljubljanske registracije. S pogledom ugotovim, kdo je organizator. Predstavim se in vprašam: »Kakšno skupino ste nam pripeljali?« Vodnica odgovori: »To so Američani«. Prišli so iz različnih držav ZDA, da bi pešačili po Ekološki pohodni poti. Niti eden od njih ni imel nobene povezave (korenin) s Slovenijo od prej. Pozdravil sem jih in zaželel, da bi se srečni vračali domov v njihovo veliko, za nas ogromno domovino. Ali smo pri Turističnem društvu Žetale v teh desetih letih delali neumnosti?

Stanko Skledar,  
predsednik Turističnega društva Žetale



## PRIJETNA RESNICA

Drugo leto zapored smo v TD Žetale organizirali mladinsko izmenjavo v okviru programa Mladi v akciji, tokrat z naslovom »The Convenient Truth« (v prevodu »Prijetna resnica«), ki je bila podprta s strani Evropske komisije. Letošnja mladinska izmenjava je bila umeščena v Evropsko leto prostovoljstva in aktivnega državljanstva. Razpravljali smo o temah prostovoljstva, okoljevarstva, evropskega državljanstva in evropske mladinske politike. Izmenjali smo ideje in postavili temelje za nadaljnja sodelovanja.

Mladinska izmenjava je potekala med 8. in 16. avgustom 2011. Kot lani smo tudi letos gostili 30 mladih iz 5 evropskih držav. Pridružili so se mladi iz Španije, Turčije, Nizozemske, Belgije in Francije.

Zanje smo pripravili razne učne delavnice, spoznavanje Ljubljane, pohod po Pohodni ekološki poti, pohod na Donačko goro ter razne športne aktivnosti. Udeležili smo se tudi tradicionalnega romanja na Ptujski Gori, kjer smo zbirali prostovoljne prispevke za spominke, ki so jih udeleženci izdelali sami. Prispevke smo namenili za postavitev solarnega sistema, ki zdaj razsvetljuje turistično informacijsko tablo ob Vukovi domačiji. Sončna energija, pretvorjena v električno energijo, tako simbolično predstavlja, kako lahko s prostovoljstvom pripomoremo do bolj zelenega okolja. Mladi pa smo tako spoznali vzorčen primer usmerjene prostovoljne akcije z namenom izboljševanja in prispevka k lokalni skupnosti.

Prav tako smo se veliko družili in spoznavali. V ta namen smo organizirali nacionalne večere, kjer se je predstavila vsaka evropska država. Pripravili smo tudi poseben slovenski nacionalni večer na Izletniški kmetiji Bedenik, kjer so lahko poskusili tradicionalna slovenska vina, tipične slovenske jedi (potica, gibanica, janeževi



upognjenci...). Seveda smo jih poskusili naučiti polko, v ta namen so nam na pomoč priskočili člani folklorne skupine iz Stoperc. Tako smo se mladi na nacionalnih večerih na zelo pozitiven način povezali in med seboj spoznali.

V okviru mednarodnega dogodka »Mladi v akciji« je svoj prispevek k programu prispeval evropski poslanec dr. Milan Zver, ki je predaval na temo Mladi in mobilnost in v nadaljevanju vodil nepozabno interaktivno mednarodno okroglo mizo.

TD Žetale se zahvaljujemo za sodelovanje vsej lokalni skupnosti, donatorjem, občinskim oblastnikom in društvom. Še posebej se zahvaljujemo za sodelovanje športnima društvoma RIM in Žetale. Posebna zahvala gre Izletniški kmetiji Bedenik, ki je ves teden skrbela, da so udeleženci spoznali odlično slovensko kuhinjo.

Več informacij o mladinski izmenjavi si lahko ogledate na <http://www.td-zetale.net/tct/>.

*Želimo vam lepo in prijetno jesen.  
Za TD Žetale, Polona Ber*

## Beseda Žetale ima tudi svoje mesto tudi v stari hebrejščini

V letošnjem poletju smo imeli v Žetalah prav zanimiv in precej nenavaden obisk s prav posebnim namenom. Za tokratne Žetalske novice sem se odločil, da nikakor ne bi moglo škodovati, če to zgodbo podelim z vsemi vami, vaščani kraja Žetale. Da opišem to zgodbo na razumljiv način in jo delim s sovaščani, moram začeti nekako takole:

Človek je ustvaril najhitrejši in največji svetovni komunikacijski sistem, imenovan internet. Kljub vsemu dobremu in slabemu, kar ta

ogromen elektronski sistem prinaša s seboj, sem pred leti pogledal, kaj vse najdejo različni brskalniki pod iskalnim geslom »zetale« (angleško »zetale«): spletne strani Občine Žetale, raznih društev v Žetalah in tudi spletno stran [www.zetale.com](http://www.zetale.com), ki je izraelskega izvora. Namenjena je zabavnim vsebinam uporabe interneta, predvsem pošiljanju slik, voščil, želja, prijateljem, znancem, sorodnikom in družinskim članom po svetu. Po ogledu omenjene spletne strani sem pisal njenim administratorjem in jim povedal, da

obstaja v Sloveniji vas Žetale in da so administratorji oziroma upravljalci strani dobrodošli, da nas kdaj obišejo in vidijo vas enakega imena, kot je ime njihove spletne strani. Tako se je po letu dni med številno prejeto elektronsko pošto pojavilo tudi sporočilo, ki mi je poslal lastnik spletne strani [www.zetale.com](http://www.zetale.com). Predstavil se je in mi sporočil, da bo z rent-a-car-jem potoval po srednji Evropi in da si želi ogledati tudi vas Žetale, kamor sem ga pred časom povabil. Takoj sem odgovoril na sporočilo in ga pri-



jazno še enkrat povabil v naš kraj. V odgovoru mi je najavil, da bo s svojo družino prišel iz Hrvaške v Slovenijo preko mejnega prehoda Gruškovje.

Ni minilo dolgo časa in prišel je, 13. avgust 2011. Bil je vroč poletni dan. Turistično društvo Žetale je izvajalo projekt mladinske izmenjave, na cesti E59, kjer smo se prvič srečali, pa so bile večkilometrsko kolone turistov, potujočih na Hrvaško in vračajočih se nazaj domov z dopusta. V popoldanskih urah smo se z družino Kamir iz Izraela, ki so lastniki domene [www.zetale.com](http://www.zetale.com), srečali na mejnem prehodu Gruškovje in se skupaj odpravili proti Žetalam. V okviru Turističnega društva Žetale smo jih po prijetnem začetnem pogovoru gostili pri Izletniški kmetiji Bedenik, da so se malo okrepčali in odpočili. K sreči je bila ga. Bertica dobro pripravljena na posebne prehranjevalne navade Judov, saj sam nisem vedel, da ne jedo svinjskega mesa in nikoli ne uživajo mleka v kombinaciji z mesom, temveč ti dve jedi vedno uživajo ločeno. Ta navada pri

Judih mi je sedaj dobro poznana. Tako sem se srečal tudi z različnostjo naših in njihovih prehranjevalnih navad. Po odličnem kosilu sem jim razkazal središče vasi, pokazal občinsko zgradbo in osnovno šolo, kjer so jih ostali člani Turističnega društva Žetale pogostili še s kavo in piškoti. Nato je g. Eyal Kamir, oče družine, udeležencem mednarodne mladinske izmenjave predstavil razlog svojega obiska v Žetalah. Po kratki predstavitvi spletne strani v osnovni šoli sem jih kot gostitelj peljal še v cerkev Marije Tolažnice in na ogled še nekaterih drugih znamenitosti našega kraja. Moji gostje so bili očitno navdušeni nad naravnimi lepotami pokrajine, nad živo zeleno barvo rastlinja in vsem, kar je imelo napis Žetale. Precej smo se pogovarjali tudi o gospodarskih razmerah v naši pokrajini in politični organiziranosti. Zelo jih je zanimalo, s čim se v Žetalah preživljamo, s kakšnimi obrtni se ukvarjamo, kako se med seboj poročamo in če fantje izbiramo žene tudi iz drugih krajev. Navdušeni so bili nad cerkvijo Mar-

ije Tolažnice, vrtovi domačinov in našo vzgojo rastlin, sadja in zelenjave. Najbolj jih je zanimalo družabno življenje nas mladih v kraju in na kakšen način se zabavamo.

V knjigi vtisov pri nas doma je družina Kamir pustila sledeč zapis:

»Spoštovani, čudovita izkušnja v čudoviti vasi.

»Zetale« v starem hebrejskem jeziku pomeni napisano sporočilo na majhnem lističu, na katerega napišemo kratka obvestila, želje, voščila nekemu, ki mu želimo sporočiti nedvoumno in jasno sporočilo. Danes to besedo uporabljajo verni Judi, kateri menijo, da je hebrejščina sveti jezik in zato ne želijo, da izgine ali se kakorkoli spremeni.«

Če boste kdaj potovali v Izrael, vam svetujem, da pogumno omenite, da prihajate iz Žetal in v Izraelu vas bodo tradicionalni Židje zagotovo opazili in jim ne boste povsem tuji. Pa srečno pot!

*Darko Medved*

## Delavsko društvo hribovskih kmetij in podeželja



BOMO KOT DRUŠTVO PRIZADEVALI, DA ŠE BOLJE OBVEŠAMO MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO, DA ŽE ENKRAT NAREDI RED IN LO I HRIBOVSKIE KMETIJE OD RAVNINSKIH IN TAKO PRIZNA, DA MORAMO BITI MI KMETJE V TEŽKIH POGOJIH KMETOVANJA NA NAŠIH TEŽKO DOSTOPNIH HRIBIH DELEŽNI VE JE PODPORE MINISTRSTVA IN NAJ SE NAM KONNO PRIZNA, DA SMO MI ŠE EDINI, KI OHRANJAMO TE HRIBE PRI ŽIVLJENJU. NATO JE SLEDILA ZABAVA V PRIJETNEM VZDUŠJU IN OB PRIJETNI GLASBI; SEVEDA NI MANJKALOTUDI RUJNE HALOŠKE KAPLJICE. OBLJUBILI SMO SI, DA SE V NASLEDNJEM LETU PONOVRNO SNIDEMO V ŠE VEJEM ŠTEVILU IN PROSLAVIMO ŠE VEJE USPEHE HRIBOVSKIEGA KMETA.

POZDRAV!

DDHKH



3.9.2011 SMO SE ZBRALI PRI ANTONU ŠERUGA V KOICAH. UDELEŽENCI SREANJA SMO SE POGOVARJALI O MARSIM, IZMENJALI IZKUŠNJE, SPREGOVORILI O USPEHIH IN TEŽAVAH, S KATERIMI SE SREUJEMO NA MAJHNIH HRIBOVSKIH KMETIJAH NA OBMOJU VSEH HALOŠKIH OBIN, IN SI OBLJUBILI, DA SI



## JESEN V HALOZAH

»Klopa klop, klopa klop«, so se oglasili klopotci in naznanili čas jeseni. Narava se je odela v zlatorumene barve, ki žarijo v soncu, ki neusmiljeno pripeka dan za dnem, morda celo malo preveč, saj živina žalostno muka po izsušenih bregovih, kjer se je posušila še zadnja bilka. Suhi bregovi me spominjajo na čas, ko sem bil v Makedoniji, kjer so bili pašniki ožgani ravno tako, kot so sedaj pri nas, in so ovce lačne in žejne žalostno meketale in pritiskale v dolino, kjer je bilo še kaj zelenega. Reka Vardar je v tem času nekoliko narasla, saj so vroči sončni žarki topili ledenike na Šar planini.

Kljub vsemu pa življenje teče naprej, žetalski upokojenci se iz znanih razlogov nismo hodili nastavljat soncu na razne plaže, ampak smo iskali zavetje v senci svojih domov. Da pa si malo popestrimo življenje, smo se podali na ekskurzijo v Belo Krajino, kjer smo si med drugim ogledali največji gasilski muzej v Sloveniji, kjer so prikazani začetki gasilstva na Slovenskem, pa vse do danes, ko je gasilska tehnika na vrhuncu. Zanimiva paša za oči, predvsem za tiste, ki se na gasilstvo nekoliko spoznamo. Pa zanimivosti Treh far,



kjer so tri cerkve na enem dvorišču, vsekakor vredno ogleda. Prijazni vodiči so nam razložili nastanek in pomen treh cerkva v neposredni bližini. Po kosilu smo se ohladili v senci dreves na bregu reke Kolpe, kjer po sredini reke teče meja med Slovenijo in Hrvaško. Imeli smo srečo, ker so ravno ta dan potekale razne prireditve na vodi. V raznih plovilih so se predstavili škrti, čarovnice, gusarji, itd. Med njimi je bil tudi skeptični prikaz reševanja »zafuranih« mariborskih podjetij in drugih ustanov. Ob gledanju teh šaljivih prikazov skoraj nismo opazili, da se je sonce že močno nagnilo,

kar je bil znak, da se moramo posloviti, saj je avtobus že zabrnal in nas zapeljal proti domu. Seveda ni manjkal kratek postanek na Trojanah, kjer vabijo magično dišeči krofi. V četrtek, 1. septembra, smo poromali na Ptujsko Goro, kjer nas je prijazno nagovoril g. Gavgencij, sicer naš sovaščan. Ob sveti maši nam je na kratko, lepo in jedrnato opisal zgodovino Ptujске Gore. Preden smo se odpeljali, so se naše misli in pogledi ustavili na mogočnem kipu ptujskogorske matere božje s priprošnjo, da nas v težavah obvaruje in sprejme pod svoj mogočni plašč, tako kot nekoč naše prednike. še zadnji pogled na Ptujsko Goro in po nekaj minutah vožnje smo že bili v Majšperku, kjer smo se udeležili srečanja upokojencev, saj društvo upokojencev Majšperk letos slavi 60 let obstoja. Bilo je lepo in prijetno. Tudi žetalski upokojenci bomo čez dve leti slavili 20 let. Pa kdo poreče: »Saj to je mlado društvo.« Pa še res je tako. Čeprav nas leta malo težijo, pa vendar z optimizmom zremo v jutrišnji dan, saj smo po srcu in duhu še vedno mladi.



Predsednik Društva  
upokojencev  
Stanko Vogrinc



## PREHOD POLETJA V JESEN



Lepo so zložene besede v reklo: »Meseca maja dosti dežja, v jeseni bo dosti vsega blaga«.

In to drži, kar vedo članice Društva podeželskih žena Žetale. Za druženje so primerne ekskurzije, kar

v Sloveniji, saj slovi s svojimi freskami in z zlatimi oltarji.

Vožnja po Poljanski dolini je bila čudovita in tu smo se spominjale besed, ki jih je v svojih delih uporabljal pisatelj Ivan Tavčar. Na levi strani ceste smo videle njegov dvorec Visoko. V Srednji vasi smo poklepetale z gospodarjem kmetije Ingleč, kjer se ukvarjajo s čebelarstvom, medicinarstvom in živinorejo. Ogledale smo si tudi, kako poteka proizvodnja sadja, ki raste na starih sortah jablan na kmetiji Jezeršek, ki ima svojo blagovno znamko Matic – dobri sokovi in različna žganja. Kraj se imenuje Ho-

tavlje in je znan po dragocenem marmorju. V tovarni Alpina Žiri smo spremljale delavce pri proizvodnji različnih vrst obutve, v galeriji čipk smo si ogledale zbirko Evropa v čipki. Povsod je bilo lepo, zanimivo. Seveda smo si sredi dneva privoščile tudi okusno kosilo v že prej omenjenem kraju Crnogrob. Dan je zdrsnil v noč in 23. ura je bila primerna, da smo domačim razložile, kako nam je potekel dan. Seveda lepo, koristno in zabavno.

Nadaljevalo se je delo v domačem kraju, priprave na razstavo ob občinskem prazniku na temo Mleko in mlečni izdelki, potrebno je bilo zluščiti lanskoletni pridelek koruze, ni manjkalo zabave ob kožuhanju in zopet resni dnevi ob koncu oktobra, priprave na zimsko kulinarična izobraževanja in razgibavanje v kraljici učenosti. Kako se bo izšlo srečanje Društev podeželskih žena na Ptujskem v Žetalah, boste izvedeli v naslednji številki Ž.N.

Naj se vam iztečejo mirno, zdravo in zadovoljno vsi dnevi leta dvajset enajst. še junijsko reklo: "Če junija sonce pripeka, vmes dežek pohleven rosi, ni treba se bati leta, obilo nam zemlja rodi."

Lep pozdrav v imenu članic Društva podeželskih žena Žetale!

M.K.



potrjuje, 5. julij 2011, ko smo se odpeljale na ogled drugega najstarejšega mesta v Sloveniji. Pod vodstvom zastopnice Ptujskih vedut smo ob 7. uri odpotovale iz Žetal.

V Škofji Loki smo se sprehodile po najbolje ohranjenem mestnem jedru v Sloveniji, spoznavale zanimivosti iz preteklosti, poslušale šumenje Poljanske in Selške vore. V mestu se s svojo rastjo šopiri Homanova lipa, pod njeno senco posedajo ljudje in se v tako vročih dnevih, kot je bil 5. julij, hladijo s sladoledom. V kraju Crnogrob smo si ogledale cerkev Marijinega oznanjenja. Cerkev je najpomembnejši umetniški spomenik







## KJER JE VOLJA, SE NAJDE TUDI POT

Dejavnosti, ki jih organiziramo v Občinski organizaciji RK Žetale, so v toplih poletnih dopustniških dneh nekoliko počitnikovale. Niso pa počivale. Prijetno smo se razveselili iskrene pisne zahvale naše občanke, ki so ji naši člani sredi poletnega časa pomagali pri pripravi drv za prihajajoče hladne dni in noči.

V septembru so se v naših prostorih ob četrтковih večerih spet začele ustvarjalne dejavnosti. Pod spretnimi prsti naših članic nastajajo izdelki, ki bodo ob občinskem prazniku popestrili našo prodajno razstavo. S tako zbranimi dobrodelnimi prispevki bomo v božično-novoletnem času obiskali in obdarili naše najstarejše, bolne, osamljene občane.

To jesen bomo veliko časa usmerili v promocijo prostovoljne in humanitarne dejavnosti – krvodajalstvo. V OO RK Žetale želimo spodbuditi občane med 18. in 65. letom starosti, da bi postali krvodajalci. V Sloveniji vsakih pet minut nekdo

potrebuje to pomembno človeško tekočino, za katero ni nadomestka. Kri in pripravki iz krvi so potrebni pri operacijskih posegih, pri reševanju življenj v nesrečah. Z vsakim odvzemom, darovanjem krvi, dajemo delček sebe in pomagamo sočloveku, ki ga ne poznamo. Morda bomo kdaj tudi sami ali naši najbližji potrebovali takšno obliko pomoči.

V torek, 4. oktobra 2011, se bomo v čim večjem številu udeležili krvodajalske akcije na transfuzijskem oddelku ptujske bolnišnice.

Krvodajalstvo ima v našem kraju že dolgoletno tradicijo. Med nami so posamezniki, ki se prostovoljnega odvzema krvi udeležujejo nekajkrat na leto. Darovanje krvi je postalo sestavni del njihovega življenja. Pogosto se enemu družinskemu članu pridruži še kakšen član družine. Tem posameznikom želimo v prihodnje v naši organizaciji nameniti več pozornosti. Prvi korak na tej poti bomo storili letos, ko bomo

v okviru prireditev ob občinskem prazniku v petek, 14. oktobra, ob 20. uri v prireditvenem šotoru organizirali podelitev značk in priznanj za krvodajalce, ki so darovali kri 5-, 10-, 15-, 20-, 25-, 30-, 35-, 40-krat in do sedaj teh značk še niso prejeli. Letos je prejemnikov teh značk in priznanj 38. Seznam prejemnikov značk in priznanj so nam posredovali strokovni delavci Območnega združenja RK Ptuj in nas obvestili, da so krvodajalci, ki so zaposleni v Perutnini Ptuj in v Talumu Kidričevo, takšna priznanja in značke že prejeli. Morda letošnji seznam ni popoln. Pokličite nas in nam ga pomagajte urejati. V prihodnje bomo seznam dopolnjevali in enkrat letno organizirali srečanje vseh krvodajalcev, naših občanov, ne glede na to, preko katere organizacije se udeležujejo odvzemov krvi. Z veseljem vas pričakujemo med nami, krvodajalci.

Irena Vodušek

## POLETJE 2011 V ŽUPNIJI ŽETALE

V dneh, ko nas sonce razvaja svojo toploto, ko narava spreminja svojo podobo in se izrisujejo pisane barve v vseh mogočih odtenkih, se bom sprehodil skozi poletne dogodke v naši župniji.

V poletnih dopustniških dneh smo imeli kar nekaj možnosti, da

si nabereimo novih telesnih in duhovnih moči. Tako je nekaj naših mladih obiskalo duhovni vikend v sosednji župniji, Sv. Trojici, kjer so se obogatili z novimi spoznanji in se razvedrili s svojimi vrstniki pod vodstvom p. Damjana Tikviča.

V domači župniji smo v cerkvi sv. Marije Tolažnice v nedeljo, 3. julija, obhajali biserno mašo upokojenega župnika, g. Štefana Zvera, ki je svojo pastoralno pot pričel v Lendavi, nadaljeval v Sv. Juriju, Vitanju in Žetalah, kjer je služboval 50 let. Zadnji dve leti je upokojen, vendar še vedno somašuje ob pomoči župnika Cirila Čuša. Sadovi njegovega dela so vidni na pastoralnem področju, saj se je v teh petdesetih letih menjalo kar nekaj generacij veroučencev, birmancev, prvoobhajancev, sklenjenih je bilo veliko zakonov. Zgledno so urejene štiri cerkve, ki so v župniji, in ostali župnijski objekti. Slavljencu v zahvalo in čast je mašo daroval nadškof dr. Marjan Turnšek ob somaševanju





duhovnikov iz sosednjih župnij in duhovnikov rojakov iz Žetal, med katerimi je bil tudi g. Alojz Gajšek, ki je skupaj s slavlencem obhajal 40 let duhovništva. Slovesni maši je sledilo prijetno druženje s kosilom.

9. julija smo poromali na župnijsko romanje, na katerega so bili povabljeni vsi, ki aktivno sodelujejo v župniji. Najprej smo obiskali Novo Štífto, kjer smo si ogledali znamenito cerkev Marije Vnebovzete. Ob njej se nahajajo svete stopnice, po katerih naj bi se vsak povzpел po kolenih, kar smo poskusili tudi mi in ugotovili, da je z malo truda to mogoče. Za tem smo se odpeljali na Goro nad Sodražico, kjer je grob slovenske mistkinje Magdalene Gornik. Posebnost njenega življenja je, da je 40 let živela le od obhajila, na svojem telesu pa je imela rane, iz katerih je tekla kri. V cerkvi je bilo izpostavljeno Najsvetejše, pred katerim smo zmolili litanije. Po skupnem kosilu smo se odpeljali na Bizeljsko, kjer smo imeli sveto mašo pri očetu Špeliču. Za lepo romanje se moramo zahvaliti g. župniku Cirilu, ki je vse organiziral in poskrbel za plačilo izleta.

1. avgusta je naš župnik, g. Ciril Čuš, prevzel v upravljanje tudi župnijo Stoperce, kar je prineslo pastoralne spremembe tudi v naši župniji. Te bodo najbolj opazne v številu maš, ki se bodo opravljale v naši župniji, pa tudi drugi dogodki se bodo morali prilagajati delu v obeh župnijah. 2. septembra je v Žetalah celodnevno čaščenje, to pomeni, da je na oltarju ves dan izpostavljen Jezus v hostiji. Letos je bil obisk vernikov v cerkvi nekoliko večji kot lani, kar je pohvalno. Zaključno mašo je daroval g. Slavko Štefko, župnik v rojstni župniji našega župnika Cirila. V naši dekaniji je celodnevno čaščenje razporejeno po dnevih, letos je bil naš g. župnik na velikih tudi glavni pridigar.

Konec avgusta smo po Velikem šmarnu že tradicionalno obhajali »jarmek«. To je praznik, ko se k naši Mariji Tolažnici podajo romarji, da se ji priporočijo in zahvalijo za vse, kar se jim dobrega zgodi v življenju. Glavni mašni pridigar je bil tudi letos g. Viki Košec, ki nas je svojimi besedami opogumil na naši življenjski poti. Na ta dan se domov radi vračajo Žetalanci in se srečajo s sorodniki in prijatelji. Vsako leto septembra imamo Žetalanci zaobljubljeno romanje na Svete Gore in tudi letos smo poromali k Mariji, da se ji priporočimo. Zbrali smo se verniki iz Haloz in Ptujskega polja, ki nas je med sveto mašo nagovoril naš duhovnik Ciril. Po maši in litanijah smo se odpeljali v Olimje, kjer smo si ogledali znameniti samostan in poskušali, kako sladka je čokolada v čokoladnici. Zapeljali smo se še na Jelenov greben, kjer je bila priložnost za okrepčilo in ogled jelenov.

V farni cerkvi smo, 25. septembra, obhajali Mihaelovo nedeljo. Ob tej slovesnosti nas je obiskal kanonik in rektor mariborskega bogoslovja, dr. Stanislav Slatinek, ki je spregovoril o našem zavetniku sv. Mihaelu in razložil simbole, ki jih svetnik drži v rokah. Meč predstavlja ljubezen, tehtnica pa



resnico, ki vedno osvobaja. Ob tej priložnosti je gost blagoslovil vsa obnovitvena dela, ki pa jih je bilo kar nekaj. Zamenjala so se okna, restavrirala sta se oltarja sv. Katarine in Jezusovega darovanja ter prižnica. Prepleskala se je cerkev, tlaki pa so bili na novo kristalizirani, da se kamnu poveča trdnost in da bo čim dlje služil svojemu namenu. Nameščene so nove klopi, ki so nekoliko bolj udobne in pripravljene za namestitev ogrevanja v našo cerkev. Cerkev razsvetljujejo novi lestenci, ki so bili prav tako blagoslovljeni ob tej priložnosti. Dr. Stanislav Slatinek se je zahvalil vsem, ki so darovali sredstva za obnovo, izvajalcem del in vsem, ki so na kakršen koli način pomagali. Donatorjem, ki so darovali nekoliko večje zneske, je podelil zahvale.

Tako so minili dopustniški dnevi v naši župnij, stopili smo v novo šolsko in veroučno leto, otrokom zaželimo veliko usvojenega novega znanja, ki jim ga podajajo učitelji in kateheti, da bo njihovo življenje obogateno s pravimi vrednotami.

S.G.





## SPET LIJAK

Je pač tako, da je spet zima in velika večina, razen Prevca, ki napada Dražgoško, nas je takšnih, ki se ob primernem vremenu selimo na Primorsko.

Napoved je spet obetavna in tako se podamo proti Novi Gorici, in to v ne malem številu.

Ura prehitro zazvoni in še preden vstanem, že zamujam. Ampak na štartu smo itak prehitro – dan se šele prebuja in treba bo malo počakati.

Potem pa se zgodi tako, da sem naenkrat spet pozna. Sem se obirala na štartu, zdaj pa kaže, da je crknilo. Grem, če »scurim«, se bom v avtu vsaj naspala.

Ne »scurim«. Hitro poberem in nič hudega sluteč se mimo pripelje Misty Dule. Si rečem, da grem za njim, ker človek že ve, kaj dela. Že sem na gasu, a kljub temu, da si rečem, da bom letela bolj hitro, si ne morem pomagati in na pol poti proti zmajarski že spet vrtim. Oprostite, ampak to je ena od slajših stvari pri tem športu, in ko zaslišim omamni zvok variometra, si res ne morem pomagati. Vseeno hitro zapustim dviganje, saj se nadejam, da bo inštrument pri zmajarski še bolj opojno zapiskal. Ko pridem, zgleda obetavno, a dviganje po parih zavojih izpuhti, nato pa tavam kot izgubljeno piščice. Sam bog mi pošlje nekega Faktorja, ki veselo suče bolj na odprtem in hop – že se mu pridružim. Je tik nad mano in perfektno nama gre, potem pa za trenutek

skoraj pozabim dihati, ko zaslišim tisto šumenje nad mojo glavo. Zadnje, kar si želim, je, da nekdo pristane v moji kupoli. »Samo ne danes, prosim!« Spet zadiham in nadaljujem sama. Niti malo me ne mika zapustiti dviganja, ker so propadanja danes nora, kar mi tudi lepo demonstrira moj pajdaš, ki se je po »kloferju«, ki ga je imel, odpeljal iz stebra, ob tem pa izgubil kar nekaj višine. Sicer ga pa čisto razumem, saj tudi sama pogosto naredim podobno.

Naj se še tako trudim, pri 1200 metrih dviganje izgubim. Zopet sem zaj... – se bom sploh kdaj naučila? Danes sem res tečna kot driska in še sama sebi grem na živce. Dule je že proti koncu čavna, jaz pa šele na začetku. Spet porinem naprej, pa me doleti podobna usoda kot Faktorja. Tonem kot kamen. Pred tistim zobom na čavnu za trenutek pomislim, da se bom pobrala. To moje kvačkanje me stane kar nekaj dragocenih metrov in rečem si, da iz te moke danes ne bo kruha. Ob hribu si ne upam več peljati, zato se počasi pomikam proti odprtemu v upanju, da dosežem kakšen primeren pristanek. Potem pa si rečem: »Ne serji! Tam na koncu – ja, tam bo definitivno delalo!« Vse bolj se mi dozdeva, da sem v riti. Dviganja ni in tolažim se z dejstvom, da mi bodo danes prav prišle izkušnje iz tekem na piko. Pa vseeno bolj kot o pristanku tuhtam o morebitnem

dviganju, o tem, kje bi le-to lahko bilo. »Opa, imam te!« Naredim polni zavoj, nato še enega in vem, da se nekaj dogaja. In že ga ni več. Zdaj sem 100%, da sem pečena. Potne kaplje se mi delajo po čelu, potem pa dobim še eno šanso in tokrat se ne dam. Kmalu je očitno, da napredujem. šele tik pod vrhom si rečem, da sem zmagala. Nasučem na 1400 metrov in pogled na Tržaški zaliv in zasidrane ladje v njem je tako nepopisno lep, kot še ni bil nikoli. Drek pa hitro letenje! To ni zame.

Pohodim gas – ampak samo do polovice, ker sem pač ženska in že sem na poti proti Kovku. Duleta ni več nikjer in spet sem sama kot običajno. Mahnem ga do štarta in ne vem, kaj bi. Tiste potne kapljice s čavna so že začele zmrzovati in niti malo mi ni do tega, da se zopet spravim v poden, zato jo mahnem nazaj proti Predmeji. Si rečem, da grem danes pogledat to luknjo do konca, vendar moram ob štirih kreniti proti Nanosu, ker sem že na čavnu zabluzila preveč časa.

Vse gre po planu z eno majhno težavico. časovno se vse ujema, le višina mi dela težave. »Muvam« se sem in tja in se nikakor ne morem pobrati nad »jurčka«. Ne da se mi več vračati nazaj, na Nanos pa s to višino tudi ne bo šlo. Si rečem, da grem, če drugega ne, vsaj na pico v Vipavo.

Enkrat se poberem iz podna, drugič več ne. Kljub temu, da je dokaj zanimivo in neverjetno, kaj vse človek vidi tako nizko, pa je svet vsekakor lepši iz malo bolj oddaljene perspektive.

Zložim padalo in že sem na pici v Vipavi. Si rečem, da se tudi drugič spleča »scuriti« tukaj, ker so pice čisto po mojem okusu.

Dan je bil rešen. Nabila nisem nobenega, sem pa dobila najpomembnejšo bitko – bitko sama s seboj!

Mojca Pišek,  
Jadralsko društvo Žetale





## EKSKURZIJA V ZAHODNO SRBIJO



Člani Strojnega krožka Žetale smo se z nekaj gosti, ki so pomagali zapolniti avtobus, v začetku letošnjega julija podali pogledat del Srbije malo drugače, v stran od velikih mest in asfalta. Po nočni vožnji smo se v zgodnjih jutranjih urah popeljali skozi Sarajevo, ki smo si ga ogledali le iz avtobusa, saj nas je večina že bila tam in smo to mesto spoznali že bolj natančno, tako da smo lahko tudi ostalim zdaj povedali, kje je kaj.



Naš prvi cilj je bil Višegrad, kjer smo si z zanimanjem ogledali in prisluhnili zgodbi o mostu na Drini, katerega je opisoval književnik Ivo Andrič, videli smo zares lepo stvaritev tistega časa. Po tem smo si vzeli malo časa, ker je minilo že nekaj uric, odkar je Marjan poskrbel za pajčevino v naših želodčkih, in poskusili pravi burek, in verjemite, skoraj vsem je zelo teknil.

Ob prestopu bosansko-srbske meje smo se čudili, v kakšnih pogojih delajo bosanski mejni organi (dva zarjavela kontejnerja, kup podrtij in lesena rampa na ročni dvig).

Naš naslednji cilj je bila Mokra gora, kjer smo se s starim »čirotom« popeljali po ozkotirni progi, imenovani šarganska osmica. To ime ima zato, ker je speljana v hrib in zaradi strmice so jo naredili okoli po hribih v obliki osmice. Ob njej je polno zelo urejenih turističnih zanimivosti, veliko je tunelov na sami progi. Najzanimivejši je zadnji, dolg približno kilometer, in že v začetku prejšnjega stoletja narejen tako ravno, da se na koncu vidi skozenj na začetek. Ob progi se »čiro«

večkrat ustavi na razglednih točkah, med njimi tudi ob znamenitem izviru Bele vode. Ob poti do naslednje točke nas je vodnik povabil v knjižnico, kjer naj bi nekaj prebrali. Seveda smo vsi upali, da to ne bo v cirilici, saj smo jo pozabili tudi tisti, ki smo služili vojsko tam doli. A je bila skrb odveč – že ko smo šli proti domačiji, smo videli, da knjižnico poznamo. Lastnik nas je pričakal s slovensko glasbo iz gramofona in lično pripravljeno mizo za degustacijo »rakije« iz hrušk. Po predstavitvi smo jo poskusili in moramo priznati: če bi bila primerno ohlajena, bi je bilo zmanjkalo in bi lahko knjižnico zaprl. Sledil je še ogled planine Zlatibor, ki precej spominja na našo Roglo, le da je vse še malo večje. Drugi dan smo se popeljali po planini Tara, zares smo si spočili oči na gozdovih, jasah in jezerih. Na tem kraju je Josif Pančič odkril drevo omoriko, katere rastišče naj bilo samo na tem območju.

Sledil je zanimiv spust s planine v dolino k reki Drini, kjer je tudi velika hidroelektrarna Bajina Bašta. Zanimiv zato, ker se cesta, sicer dobro urejena, strmo spušča, pod njo pa so prepadne stene. V avtobusu je bilo zato kar umirjeno tiho stanje, slišen je bil le zvok sprožilcev na fotoaparatu.

Po prihodu v dolino nam je vožnja z ladjo po Drini zelo prav prišla, tu pa moram pohvaliti gostoljubnost gostiteljev na ladji. Lep sprejem, z »rakijo« in glasbo, dobro kosilo, pogled po reki malo skazi le velika količina plastenk, ki jim jih podarjajo Bosanci. Škoda, da Hrvaška ni pod Bosno, ker bi to vse pobrali, saj pol kune ni tako malo, da se ne bi splačalo.

Po ogledu reke Leto, ki se tako imenuje zaradi svoje dolžine, saj je od izvira do izliva natančno 365 metrov, smo si spotoma ogledali še manjši samostan Rača iz 13. stoletja. Zvečer smo se vrnili na Mokro goro, kjer smo prenočevali v zanimivem kraju, ki ga je dal postaviti Emir Kusturica, znan režiser. Imenuje se Drvengrad, kar povsem drži, saj je celo hotelsko naselje iz lesa, tudi poti, cerkev; skratka vse je les in kamen. Sobe oziroma kar hiše, ki smo jih dobili v najem za dve noči, so podrli po vaseh v Srbiji, restavrirali in ponovno postavili v to leseno mesto, kjer zdaj služijo svojemu namenu. V vseh hišah so kopalnica, sanitarije, TV in dostop do interneta.

Zadnji, tretji dan naše ekskurzije smo obiskali samostan v Soko Gradu, ki je znan po trdnjavi in samostanu sv. Nikole. Tam smo po zanimivi predstavitvi njihovega duhovnika spoznali, zakaj Srbi tako cenijo Srbijo in cirilico. Kot smo slišali, tja poleti prihajajo mladi iz vse države, ki jim v zavest vcepijo domovinsko predanost in zagovarjanje Srbije, jezika in pisave; da kamorkoli po svetu se bodo podali, tega nikoli ne pozabijo. In očitno jim zelo uspeva.

Okrog poldneva smo zapustili Srbijo, prestopili mejo v Bosno, ali kot nam povedo: Republiko srbsko, kar edino priznavajo. Ker smo vse dni naše poti bili malo višje v planinah, nas je šele na poti v Bjeljino zajela realnost tega poletja – kar 41 stopinj Celzija nas je



turistične agencije Evroval, ki je skupaj z voznikom Janijem in Tonetom poskrbela, da osta-

pričakalo pri izstopu iz avtobusa v Etno selu Stanešiči, kjer smo še zadnjič poskrbeli za potrebe telesa po hrani. Na srečo smo imeli kosilo v lesenem velikem skednju, ki je bil klimatiziran.

Sledil je še ogled te etno vasi, kjer nam je kar zastajal dih, kako je vse urejeno. Stavbe kot gradovi iz kamna, leseni del, kjer so hiške z predstavivami kulturne dediščine, jezerca, mostovi, skratka povsod se prepleta staro in novo; celo prostor za poroko, kamor lahko povabite več kot tisoč gostov.

Če povzamem, je bila ta ekskurzija ena najlepših do sedaj. Spoznali smo gostoljubnost Srbov, zanimive so bile predstavitve vodnikov, 2 lokalnih in naše Vesne iz

jajo takšne poti nepozabne, saj se vsi prisotni zavedamo, da spomini ostajajo, materialne dobrine pa minejo. Zato še tisti, ki oklevate, ali kdaj zapustiti domači kraj za nekaj dni ali ne, zberite pogum, videli boste veliko in zatem znali bolje ceniti tudi domači kraj. Priložnosti za to je v Strojnem krožku kar nekaj in prva bo že v začetku novembra, ko se odpravljamo v Makdonijo – nekaj mest je še prostih.

Izidor Štajnberger

## ŽETALANČEV POHOD IN PIKNIK

15. avgusta, na Marijin praznik, se člani Strojnega krožka Žetalanec z družinami in prijatelji odpravimo na pohod s piknikom. Lahko bi rekli, da gremo na romanje, saj se pohod konča z obiskom cerkvice. Zadnja leta smo obiskali večino bližnjih cerkvic, ki bi jih drugače verjetno videli le od daleč.

Letos smo se peš podali k cerkvi sv. Duha na Rodnem Vrhu. Lepo ponedeljkovo jutro smo se zbrali v rekordnem številu pri Medvedovih, si ogledali njihovo dejavnost – delo z žago in lesom, se dobro okrepčali ter dobre volje krenili na pot. Obetal se je lep sončen dan. Pot nas je vodila večinoma po makadamu, med goricami in gozdovi. Prijetno je med hojo poklepetati z znanci, se okrepčati z najrazličnejšimi domačimi žganimi in pečenimi dobrotami ter se nasmejati šalam.

Haloze, Haloze! Griči, globoke, z gozdovi porasle grabe. Odmaknjen svet, a tako lep. Ja, lep, ko ga gledaš z očmi pohodnika. Tisti, ki pa jim ta svet nudi vsakdanji kruh, dobro vedo, da je ta prigan; da je daleč do mesta, do službe, da je pozimi pot naporna in nevarna, da je poleti suša. Marsikateri travnik ali njiva ali gorica je že zarasel z grmovjem in nikoli več ne bo obdelan.

Lahko bi rekli, da je bil naš pohod pravo romanje, saj je sonce neusmiljeno pripekalo. Ugotavljali smo, da je cerkev, cilj naše poti, kar precej

daleč in skrita med drevjem. Končno smo jo le našli. Utrujeni smo posedli po stopnicah ter čakali gospoda župnika. Pa se menda ni izgubil med haloškimi griči?

Prišla sta dva gospoda, naš zvesti spremljevalec na poletnih pohodih, gospod Frangež in gospod Čuš kot novinec. Vstopili smo v prijetno hladno cerkev. Slovesno mašo je vodil gospod Frangež. Vedno znova nas preseneti, ko nas nagovori s preprostimi besedami, a tako bogatimi in globokimi mislimi, ki sežejo do srca. Tokrat je spregovoril o človeku kot človeku, kar se zdi malo staromodno, pa je vendar tako sodobno. Biti človek, delati dobro, živeti ne le zase, ampak tudi za druge, spoštovati starše, skrbeti zanje, ko obnemorejo... čemu vse to? Postavil je kar nekaj vprašanj, o katerih lahko razmišljamo in si nanje odgovorimo sami.

Pred mašo je mali Jan poprosil gospoda, naj bo maša kratka. Zanj je bila najbrž res malo daljša kot običajno, a odraslim je segla do srca. Preproste besede, globoke misli, lepo petje; to je tisto, zaradi česar gremo radi na romanje. Pa vendar. Do kod sežejo besede? Pri nekaterih najbrž le do besedice «amen», potem pa se hitro pozabi, da smo vsi na isti poti, da smo vsi

lačni in žejni, utrujeni.

Torej: biti človek vsak dan, tudi zdaj, v tem trenutku. Gospod je dejal, da je prepozno govoriti: »Oh, če bi še enkrat lahko... bi pa drugače ravnal.« Ravnaj zdaj prav! Prav ničesar ne boš odnesel s seboj, razen dobra dela, posebej tista, drobna...

Po dobri malici restavracije Gastro, hladni pijači, počitku in glasbi domačih muzikantov je bilo potrebno pogledati na uro. Kar hitro smo jo ubrali vsak po svoje proti domu, nekateri z avtomobili, drugi peš. Dobro uro hoje je bilo potrebno, da smo pri Medvedovih spet zagledali jeklenega konjička. Petra, hvala! Oh, kako se je prilegla pijača iz prtljažnika tvojega avtomobila!

Nasvidenje prihodnje leto! Kje? Bomo že odkrili kakšno božjo hiško, ki je še nismo obiskali...

M.S.





# KOŠARKA V ŽETALAH

Športno društvo Žetale je v petek, 26.8.2011, uspešno izpeljalo 1. turnir v košarki - 3 na 3. Udeležilo se ga je sedem ekip, ki so bile z žrebom razvrščene v dve skupini. V skupinskem delu so tako ekipe igrale vsaka z vsako, najboljši dve pa sta se uvrstili v polfinale. Največ košarkarskega znanja so v premiernem finalu pokazali igralci ekipe KPŠ iz Ptuja, ki so z rezultatom 15:8 premagali ekipo Haložanov.

Z novo košarkarsko žogo in nahrbtnikom je domov odšel Alen Horvat, ki je v konkurenci 40 tekmovalcev ohranil najmirnejšo roko v tekmovalstvu v metanju trojk.

Športno društvo Žetale se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem sodelujočim ekipam za športno igro in ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k uspešno izpeljanemu 1. košarkarskem turnirju v Žetalah.

Upamo in želimo si, da košarkarski turnir v Žetalah postane tradicionalen.



Dvboj med ekipama NK Makole – Haložani



Zmagovalna ekipa KPŠ (B. Mahorič, I. Novak, A. Horvat, M.)



Najboljše ekipe turnirja - od 1. do 3. mesta, skupaj s predsednikom ŠD Žetale - G. Kolar - na skrajni levi



V zadnjem času je zopet popularna tista lila švicarska krava s svojim dreganjem, v Žetalah pa se pase takšna, ki si je zaljubljen parček pripela kar na hrbet.

## Zanke

3. Katera rka ne predstavlja rimske 'tevilke?'  
C I O M L D X

4. Na dvorišču kmeta Borisa se pasejo kokoši in petelini. Skupaj imajo te živali 80 nog. Kmet Boris pove, da vse kokoši vsak dan znesejo 32 jajc. Koliko petelinov ima Boris?

črka o; osem



## 28. TRADICIONALNI SREČKOV MEMORIAL

V soboto, 30.7.2011, smo člani ŠD Žetale organizirali že 28. tradicionalni Srečkov memorial, dnevno nočni turnir v malem nogometu. Na turnir se je prijavilo 18 ekip.

Letos je bila vremenska napoved zelo slaba in res je dež močil igralce skozi celotni turnir. Kljub slabemu vremenu se je zbralo kar precej gledalcev, ki so spremljali zelo dobre tekme.

Ekipe so prišle iz različnih koncev Slovenije, od Velenja do Maribora. Ena ekipa je prišla celo iz sosednje države Hrvaške.

V četrtfinale so se prebile naslednje ekipe:

Frizerstvo MA-STYLE, LOM LES, ŠD Rim, ŠD Žetale, ŠD Gaberje, Golgeter Shop, Rdeča zvezda, Insem Atmos Maribor

**Rezultati četrtfinalnih tekem**

Frizerstvo MA-STYLE : LOM LES (0:1)

ŠD Rim : ŠD Žetale (4:3)

po izvajanju kazenskih strel, redni del (0:0)

ŠD Gaberje : Golgeter Shop (1:5)

Rdeča zvezda : Insem Atmos Maribor (0:8)

**Rezultati polfinala**

LOM-LES : ŠD Rim (1:0)

Golgeter Shop : Insem Atmos Maribor (3:1)

**Za 3. mesto**

ŠD Rim : Insem Atmos Maribor (4:5)

(ekipi sta se dogovorili, da ne bosta igrali, ampak da bosta izvajali le kazenske strele)

**Finale**

LOM-LES : Golgeter Shop (0:3)

**Končni vrstni red**

1. Golgeter Shop

2. LOM-LES

3. Insem Atmos Maribor

4. ŠD Rim

**Nagrade:**

1. mesto: prehodni pokal + pokal + 350EUR

2. mesto: pokal + 220EUR

3. mesto: pokal + 150EUR

4. mesto: praktična nagrada

## STRELSKA TEKMA ZA POKAL TISOVEC

Lovska družina Žetale je, 13.8.2011, organizirala že drugo strelsko tekmo v streljanju na glinaste golobe za pokal Tisovca. Tekma je minila v znamenju lepega vremena ter pristnega lovskega druženja in tovarštva. Tekmovanja se je udeležilo devet strelskih ekip, ki so med seboj tekmovali v štirih strelskih disciplinah, tako v ekipni kot v posamični konkurenci. V disciplini pokal posamezno je slavil Dušan Hrga, član LD Leskovec. Med posamezniki, ki so se pomerili za atraktivne nagrade v disciplini nagradnega streljanja, je prvo mesto zasedel Bojan Trafela iz LD Podlehnik. Omeniti je potrebno, da so bile nagrade res bogate (med njimi prva 4 m cepljenih drv), za kar se moramo iskreno zahvaliti številnim sponzorjem. V izredno atraktivni disciplini streljanje za pečenega odojka v lovskem stavu je po ogorčenem boju zmagal domači član Ivan Bedenik. V ekipnem streljanju za pokal je svojo premoč pokazala

domača ekipa Žetale 1 in tako dokazala, da je gospodar na domačem strelišču. Ob zahvali vsem sponzorjem, ki so velikodušno podprli organizacijo naše strelske tekme, se moramo zahvaliti še vsem domačim članom za ves vložen trud, saj je bila organizacija res na zelo visokem nivoju, za kar smo dobili in še dobivamo številne pohvale. Brez lažne skromnosti lahko tako rečemo, da smo ob skupnem angažiranju vseh članov sposobni organizirati tudi najzahtevnejše prireditve, in to na nivoju, ki je lahko drugim za vzgled. Posebna zahvala pa velja krajanom, ki živijo v okolici strelišča, za njihovo strpnost.

Lovski pozdrav, pa veliko veselja ob pečenem kostanju in sladkem moštu.

Za LD Žetale,  
S. K.

## NASPROTNIKI NA TEKMOVANJIH

Nasprotniki na tekmovanjih, prijatelji v življenju

Tudi letošnje poletje je desetina članov PGD Žetale 1 organizirala sedaj že 2. mokre igre suhih deset. Skupaj s povabljenimi gosti iz prijateljskih deset smo preživeli popoldne ob igrah, zabavi, petju, hrani in seveda dobri volji. Tako smo se ob najrazličnejših igrah, pri katerih je bilo potrebno pokazati veliko znanja in spretnosti, dodobra nasmejali. Da bi bilo vse še bolj zanimivo, smo na začetku izžrebali tudi skupine, ki so potem tekmovali med seboj. Uspelo nam je narediti 6

skupin, ki so šteje 6 mešanih članov. Tudi vreme nam je bilo letos naklonjeno, saj je bilo zunaj blizu 30°C, tako ni bilo izgovorov, da kdo ostane suh. Dan je hitro minil in že je prišel večer, ko smo se navečerjali in v dobri družbi izmenjali izkušnje in druge življenjske zgodbe. Tukaj se je pokazalo, da smo nasprotniki samo tisto minuto na tekmovanjih in prijatelji ves preostali čas.

Za PGD Žetale,  
Nejc Sakelšek



## PO RADUHI IN TRIGLAVU IN ŠE KJE



Kot že sam naslov pove, smo naša planinska pohajkovanja nadaljevali po Kamniško-Savinjskih Alpah, Julijcih, Karavankah, Pohorju in še kje. Izlete in ture smo opravljali predvsem v okviru mati nega društva, povezovali pa smo se tudi s sosednjimi društvi, kot sta Planinsko društvo Donačka gora Stoperce ter Planinsko društvo Ptuj. V spomladanskem času smo se oklepali doma ih vrhov, v začetku poletja in poleti pa smo svoj planinski repertoar oplemenitili še z vrhovi onstran meja naše občine. Tako smo na zadnji junijski dan krenili proti Slovenski Bistrici, natan neje proti Bistriškemu vintgarju in Maroltovi jelki. Ob tem pohodu seveda ne moremo govoriti o gorah in vrhovih, pa pa je bil odli na kondicijska priprava za nadaljnje podvige. Pot nas je vodila ob potoku Bistrica, ki nas v svojem toku razvaja z mnogoterimi stvarmi. Tako lahko na primer ob poti opazimo velike koli ine metamorfne kamnine serpentin, ki jo vsi kar dobro poznamo (priljubljen gradbeni material). Po polurni hoji smo najprej prišli do Rimskega kamnoloma, kjer so neko lomili beli marmor za rimske nekropole na Štajerskem. Pot se nato nadaljuje mimo številnih mlinov in žag, ki žal propadajo. Edini še ohranjen je Štampoharjev mlin. Pri hoji nas je venomer hladil živahen potok, ki tu in tam preskoči oviro v obliki slapičev in slapov. Najve ji je slap Šum. Zadnja točka pohoda je bila Maroltova jelka. Nekoč mogožna, 43 metrov visoka in s 605 cm obsega vitka lepota sedaj nemo leži ob potoku Bistrica. Žal je podlegla udaru strele, zato le še ožgani ostanki pričajočo nekoč mogočni prebivalki gozdov tega in tudi širšega, evropskega konca. Pot traja 3-4 ure in je v vodnikih ozna ena s stopnjo » lahka«, vendar se nanjo kljub temu odpravite v planinski opremi. Zelo priporočljiva za vroče poletne dni, saj vsa poteka ob žuborenju potoka in v senci mogočnih dreves.

No, od takrat ni preteklo ravno veliko vode, saj smo slabe tri tedne kasneje že stopali po apnencu Kamniško-Savinjskih Alp, končni cilj Raduha. Prva postojanka je bila Koča na Loki (1.534 m). Postanek ni trajal dolgo, saj je sonce že pogumno vzhajalo in so snopi svetlobe padali na bele kamnite gru e nad ruševjem. Vro e jutro se je po asi prevešalo v vroč dan. Nadaljevali smo čez travnik nad Loko in kmalu levo zavili med ruševje in smreke, ki z višino postanejo vse manjše in redkejše. Pot vijuga po južnem pobočju, dokler se nad gozdno mejo ne vzpne na greben med obema Raduhama. Sam vrh Raduhe (2.062 m) je travnat, primeren za pašo ovac, ki se velikokrat v gručah podijo sem ter tja. Utrujeni smo posedli na travnato preprogo in uživali v hladnem vetru in udovitem razgledu. Kar številno skupino udeležencev smo ovekovečili s fotografijami.

Po zasluženem počitku nas je pot nato vodila nižje skozi gozd Planine Arte do Snežne jame pod Raduho, ki je najvišje ležeča turisti na jama v Sloveniji (1.532 m). Temperatura v njej se giblje med +4 do -1 stopinj Celzija. Zanimiva je predvsem zaradi ledenih kapnikov, ki pa jih je verjetno več v spomladanskih mesecih. Po tej ledeni osvežitvi smo se napotili proti parkiriš u in domov. Čudovit dan, čudovita tura in prečudoviti razgledi. Po teh pohajkovanjih se je dogajalo še veliko podobnega. Kot sem že uvodoma dejal, so se nekateri člani našega društva pridružili sosednjim društvom in obiskali kraje od Jadrana pa do Triglava. Nekaj članov je opravilo kar težak vzpon po ferati Turskega žleba na Rinke. V okviru občinskega praznika pripravljamo še pohod do izvira reke Sotle, ki bo v soboto, 8. oktobra. Vabljeni v največjem številu, pridružite se nam, ne bo vam žal. In naj povem, da leto še zdaleč ni pri koncu.

Lep planinski pozdrav!

Za PD Žetale, Franc Pulko ml.







## IZ KRAJA V KRAJ

Iz kraja Kočice, kjer živi Plajnškova družina, vam zaupamo, spoštovani bralci in bralke Žetalskih novic, kako poteka življenje z glednega vinogradnika Francija Plajnška, ki se mu je pravkar iztekel pripravniški viteški stalež. V Rogaški Slatini so mu podelili ogrinjalo, ki je zadnji dodatek viteške opreme. G. Franci je vse to dokazal z odlično negovanimi vini in na sejmu v Gornji Radgoni mu je Vino Slovenija podelilo zlato medaljo za traminec letnik 2009. To je najkakovostnejše vino, ki je zrastle na Plajnškovem hribu. Seveda je za pridobitev takšne nagrade potrebno mnogo dela, nege, znanja, pa tudi ljubezni do žlahtne kapljice.

Ob koncu letošnjega avgusta je v Gornji Radgoni potekala obsejemska dejavnost, v okviru katere so slovenski vitezi zlatemu tramincu podelili kristalni kelih.

To je velik uspeh za mladega vinogradnika Francija, ki bo naslednje leto z zlatim tramincem mogoče potoval v tujino, morda v London in še kam.

Občanke in občani naše Občine Žetale ti k dosežkom iskreno čestitamo in želimo mnogo uspehov v prihodnosti.

*Za Žetalske novice,  
M. K.*

## PRI GRABERSKI TREZIKI

Lepa sončna in zadnja poletna sredi je bil dan, ko sem si vzela prost dopoldan za pogovor z gospo Treziko Grabersko – tako ji pravijo Žetalanci, ker je doma v Grabah, a to ni »graba«, to je lepa sončna dolina, lepa je okolica domačije in sodobna, z rožami okrašena, hiša Trezikinega sina Branka in njegove družine.

Po pristnem pozdravu sva z gospo Treziko poklepotali o njenem zanimivem življenju od rojstva v Čermožišah pri Režekovih pa do današnjih dni, ko je drobna ženica v 85. letu življenja.

Bili so dnevi s sončnimi in senčnimi stranmi življenja in Trezikina največja dobrina je potrpežljivost, ki jo je spremljala na številnih popotovanjih, romanjih, od koder se je vračala z energijo, ki jo je sproščala v delu na obsežni kmetiji. Imeli so več glav živine, v svinjaku so se oglašale svinje, dvorišče polno perjadi, zdaj pa je ostala še samo ena telica, to je dovolj dela zanjo. Mladi odhajajo v službo. »Dva psa, kokoši, telica so moji družabniki do vrnitve mladih v naše Grabe,« je rekla nasmejana Trezika, ki ne potrebuje nobene tablete proti bolečinam, počuti se dobro, še sama si skuha kosilo, kaj dobrega pa ji prinesejo tudi Brankovi.

Branko je prvi sin, ki se je rodil 1959. leta, še pred poroko s Francem Horvatom je prijokal na svet. »Zelo sem srečna, da si je lepo uredil družinsko življenje, imam ga zelo rada, a ne morem vam povedati, koliko sem prejokala v življenju, saj sem ob porodih izgubila dva sina in dve hčerki. Vedno sem se spraševala, zakaj sem tako nesrečna. Dobro se spomnim dogodka, ko sem padla z lestve, postavljene na poslopje, od koder sem nameravala nametati krmo za živino. Z lestvinega klina mi je zdrsnilo več kot dva metra navzdol, padec je bil tako srečen, da sem ostala cela in zdrava, nobene poškodbe, pa sem si rekla, Sveta Marija me je ob-

varovala poškodb. Iz Medžugorja sem si pripeljala kip matere Marije, imam lepo urejen kot v sobi, kjer imam postavljen ta kip; verjamem, da me srečno vodi na poti vsakdanjika. Ne morem vam povedati, kako sem bila srečna, da sem padec preživela brez poškodb. Kupila sem svečo, napisala nekaj zahvalnih misli materi Mariji, listek in svečo sem položila k Marijini podobi v farni cerkvi sv. Mihaela v Žetalah in gospod župnik štefan je prebral zahvalo pri mašniškem obredu.

Rada berem knjige z nabožno vsebino, Tednik, Družino, mesečnik Ognjišče in druge revije. Rada se srečujem z ljudmi, vesela sem srečanj upokojencev v Društvu upokojencev Žetale, z njimi sem večkrat poromala k svetiščem na Svete gore, na Višarje. V Medžugorju sem bila sedemkrat. Enkrat letno romanje in že je minilo sedem let mojega življenja. Bila sem tudi v Romuniji, v Avstriji, na Poljskem, strašni spomini na koncentracijsko taborišče v Auschwitzu. Obiskala sem romarsko cerkev na Hrvaškem in še marsikje. Mož Franc ni rad potoval, pa mi je rekel: »Bodi doma, saj je na kmetiji mnogo dela.« A jaz sem šla, vse sem postorila doma, samo da sem lahko po svetu videla mnogo zanimivosti, se družila z ljudmi in si zapela lepo slovensko pesem. Srečna bi bila, če bi lahko poromala še v Lurd. Vesela sem, da še lahko grem k sveti maši v Žetale in še na kakšno krajšo romarsko pot. Moj življenjski vsakdanjik je bil delo v kuhinji, v hlevu, na polju, tudi v gozdu, kjer smo pripravljali drva za mrzle zimske dni. Letos smo jih že pripravili, a bomo še šli v gozd, saj drv ni nikoli preveč. Dveh dogodkov se bom vedno spominjala: rojstev petih otrok in srečnega padca z lestve. Vdova sem od leta 1994, imela sem skrbnega in delovnega moža.

Moja mama je rodila sedem otrok, vsi so pomrli, le s polsestro Maričko Berovo sva še živi.



Lepo je živeti v Grabah, nihče me ne preganja, mirno spim, petelin me zbudi, postorim v hlevu, si skuham jutranjo kavico, pojem žemljico, postopam po dvorišču in čakam, da kdo pride. Vesela sem, ko zagledam na dvorišču vnukinjo Martino, njenega moža in 11-letnega pravnuka. Vnuk Matej je moj vsakodnevni sogovornik, rad se veseli z menoj. Vse

imam rada, vesela sem, da moj edinec Branko živi z ženo Ireno par korakov od rojstne hiše, lepo se razumemo in se imamo radi.

še to vam moram povedati, da sem 177-kratna krvodajalka v Ljubljani, v transfuzijski postaji so mi vzeli kri, ki je posebne vrste in je rešila življenje že mnogim ljudem. Zanimiva so bila potovanja v Ljubljano z avtobusom in dolga

vožnja nazaj v Kočice 66.

Tu mi je najlepše, želim si zdravja in takega razumevanja, kot sem ga doživljala doslej z mojimi najdražjimi in z vsemi, ki jih srečujem v življenju.»

Nasvidenje, gospa Trezika Graberska in še kdaj na veselo srečanje v tej sončni dolini.

M. K.

## PRI ŠIMPERSKEM STANKU V ŽETALAH 87

Šesti dan vroče jasne jeseni je sreda, priložnost za prisrčno srečanje z veselo razpoloženim gospodom Stankom Letonja. Po telefonu sva se dogovorila za popoldanski klepet in lepo sva prehodila Stankovo življenje, ki se je začelo 23. 10. 1927 v Šimperku (Schönbergu). Mama vdova se je poročila z mladeničem iz Kozminc, oziroma po domače povedano iz Ilovjaka. Imela je že sina in hčerko, polbrat Stanko pa je bil tretji in je tudi podedoval okrog 12 hektarjev veliko hribovsko kmetijo. Polbrat še živi v Zlatoličju in včasih ga pripeljejo v rodni kraj, polsestre pa že dolgo ni.

»Odrastel sem ob delu in haloških skrbih. Rad sem bil doma, zvečer sem se kot fant sprehajal po vasi in na Maljeku nagovoril deklino Lizo. Prišla je k nam na kmetijo za dobro ženo in skrbno gospodinjo. Rodili so se nama otroci Martina –Tinika, Stanko in Mila, ki je bila ob porodu poškodovana in živi v Hrastovcu. Zadnja je privekala na svet hčerka Marija, kličemo jo Mici. Živi v Podlehniku in se pogosto vrača v rojstno hišo. Vse mi opere, uredi stanovanje, speče kruh in še kaj postori po zemlji, posebej v vrtu, kjer pridelujem krompir in vsakodnevne vrtnine. Po dvorišču se sprehajajo kokoši, ki jih vodi bahavi petelin. Ta je včasih premalo pazljiv, saj je ravno pred dnevi omagal pred jastrebom, ki je ubil

najlepšo nesnico. Gospodar dvorišča je pes, ki zalaja takrat, ko se na dvorišču pojavi neznan obiskovalec. Tudi sivodlakava muca pohaja po dvorišču. Veselo je pri Šimperskih, ko pridejo otroci: trije vnuki in tri vnukinje so moji otroci, ki se jih razveselim in jih imam rad. Pri nas je bilo veselo ob gostijah, »fürež« je bil pravi praznik, poln plesa, petja in veselja. Nekoč smo redili svinje, imeli smo krave, vozne vole, ki so orali naše njive, navozili drva za zimsko kurjavo. Nadomestilo za močne vole je sedaj traktor, ki čaka na prevoznika v garaži. V mojih mladih letih smo trije iz naše vasi peli ob novem letu in treh kraljih pod oknih po vasi in zaželeli uspešno prihajajoče leto, celo ob božiču smo prepevali po vasi. Eden je v rokah nosil jaslice, jaz sem navadno »vlekel« bas in bilo je veselo. Preživljali smo tudi žalostne dni. Zelo hudo je bilo, ko sem izgubil ženo, pri 45 letih jo je zadela možganska kap. Na bregu sva kosila praprot, ko je naenkrat potožila zaradi glavobola in na poti v bolnišnico je umrla. Po nekaj letih sem spoznal Evo, ki je postala moja druga žena, bila je skrbna in delovna. Rada je imela moje otroke, vsi so jo imeli radi in so jo spoštovali. Pred leti je po večletni boleznini umrla in danes sem sam tu na tem bregu. Ni mi dolgčas, poslušam radio, gledam televizijo, grem kam na obisk, pa tudi k meni prihajajo ljudje.»

Mnogo ur življenja je gospod Stanko preživel v prostorih nekdanje Krajevne skupnosti Žetale, saj je bil 20 let njen predsednik. Več let je bil tudi porotnik na sodišču na Ptuj, do tistega leta, ko ga je na Ptuj oplazil avto in ga tako poškodoval, da je eno leto za hojo potreboval bergle. Pa vseeno je bilo v življenju mnogo lepega ob dneh, ko je poromal na Svete Gore. Z ženo Evo sta za vrnitev z njih rabila cele tri ure. Lepo je bilo tudi na Ptujski Gori, ni pa minila nedelja, da ne bi bil pri sveti maši v farni cerkvi. Zdaj je vesel obiska župnikov, g. Cirila in g. Štefana. Tudi s člani Društva upokojencev se rad družim. Včasih ga muči astma, tablete mu pomagajo vzdrževati zdravje, živi v upanju na srečne dni. Tudi razpelo ob robu dvorišča je postavljeno v zahvalo, ker jih je višja sila med vojno obvarovala pred petimi bombami, ki so padle v njihovo okolico. »Kolo je bilo moje prevozno sredstvo, danes mi pomaga palica, da so koraki zanesljivi. Da bi se življenje le še tako nadaljevalo.«

Lepo sva zaključila pogovor, zaželela sva si zdravo življenje in se poslovila. G. Stanko, hvala za sproščen pogovor. V Šimperku sem bila prvič, morda pa še kdaj pridem. Odšla sem in pot iz Žetal 87 v Žetale 17b je trajala 45 minut.

M. K.



## PRVIČ V ŠOLO

Prvi september je posebej za prvošolce pomemben dan. Prvič v šolo! Osem otrok je letos v spremstvu staršev vstopilo v prvi razred.

Majhni so še, a so s pogumnimi koraki zakorakali v hišo učenosti. Posladkali so se z bonboni, poslušali zgodbo o zajcu in zajčku, si nadeli rumene čepice in rutice, nato pa so si z učiteljico Gabrijelo ogledali šolo ter pojedli prvo šolsko malico. Učiteljica Marija se je medtem pogovorila s starši o organizaciji pouka ter odgovorila na razna vprašanja, ki jih imajo starši prvošolcev, saj je ta dan tudi zanje nekaj posebnega.

Zdaj je ta dan že daleč za njimi. Anže, Marsel, Špela, Anej, Žiga, Jana, Ana in Nejc so postali pravi šolarji. Mnogo pesmic že znajo, radi se igrajo, slikajo, plešejo in se pogovarjajo.

Šolsko znanje usvajajo predvsem z učiteljico Marijo, pa tudi z učiteljicama Jožico in Gabrijelo.

Želimo jim, da bi z veseljem hodili v šolo in se učili.



M.S.

## BUČKE

Družina Pulko-Rodošek živi na hribčku v zaselku Krihče. Z veseljem se ustavim ob njihovi domačiji, saj je od tam čudovit razgled na vse strani.

Obiskala sem jih sredi vročega poletja. Z gospo Treziko sva se sprehodili okoli lično urejenega ribnika ob hiši. Voda šumi in deluje pomirjujoče. Opazujem ribe, ki švigajo sem in tja, lokvanji pa so že odcveteli. Gospa Darinka me je povabila na ogled bučk. Posadili so prav posebno vrsto. Ob skrbnem zalivanju so namreč zrastle nenavadno dolge. Najdaljša je v času mojega obiska merila 1,20 m. Seveda so preizkusili tudi njihovo praktično uporabnost. Pravijo, da so zelo okusne. Pripravimo jih lahko na najrazličnejše načine. Ker so te bučke posebno dolge, zadostuje že ena za obilen obrok.

Pri Rodoškovih sem si ogledala še več zanimivosti. Vsi družinski člani skrbijo za urejeno okolico, gojijo različne vrste rastlinja – predvsem rože. Imajo tudi vrsto živali: poleg krav, prašičev in kokoši redijo še konje, damjake in zajce, imajo pa tudi psa in velikega sivega mačka, kot je običajno na kmetiji.

Ob koncu obiska smo posedeli v hladni senci, popili kozarec dobrega domačega vina in se posladkali s slastno gibanico ter poklepetali.

M.S.





## PROGRAM PRIREDITEV OB 12. PRAZNIKU OBČINE ŽETALE IN 21. KOSTANJEVEM PIKNIKU

**Nedelja, 11. september 2011**

ob 11. uri: Turnir v malem nogometu za veterane nad 35. let in mladince do 18 let- igrišče pri OŠ Žetale

ob 13. uri: Tekmovanje v malem nogometu za člane – igrišče pri OŠ Žetale

ob 16. uri: Tekmovanje v vlečenju vrvi – igrišče pri OŠ Žetale

**Petek, 16. september 2011**

ob 16. uri: Tekmovanje v namiznem tenisu – telovadnica OŠ Žetale

**Petek, 23. september 2011**

ob 19. uri: otvoritev občinske ceste JP 741381 Žale-Režek – lokacija občinske ceste

**Nedelja, 25. september 2011**

ob 13. uri: Tekmovanje v košarki; trojke-telovadnica OŠ Žetale

ob 15. uri: Tekmovanje v odbojki – telovadnica OŠ Žetale

**Petek, 30. september 2011**

ob 20. uri: Luščenje in kožuhanje – kmetija Kolar, Dobrina 16

**Nedelja, 2. oktober 2011**

ob 9. uri: Tekmovanje v šahu - avla OŠ Žetale

ob 12. uri: Tekmovanje v streljanju z zračno puško – igrišče pri OŠ Žetale

**Torek, 4. oktober 2011**

Od 7 do 10. ure: krvodajalska akcija za vse občane Občine Žetale-transfuzijski oddelek SB Ptuj

**Petek, 7. oktober 2011**

ob 12. uri: Gozdarsko tekmovalje za naziv »Žetalska grča in grčica-travnato igrišče OŠ Žetale

**Sobota, 8. oktober 2011**

ob 9. uri: Pohod do izvira Sotle- zbirališče na platoju pred OŠ Žetale

ob 16. uri: Srečanje z občani – Lovska koč Tisovec

ob 19. uri: 20. Polharjenje pri Lovski koči Tisovec

**Četrtek, 13. oktober 2011**

ob 19. uri: Predavanje na temo; Reševanje v ekstremnih situacij v zraku-Prosvetna dvorana Žetale

ob 21. uri: Radijska oddaja »Orfejček« - sejna soba Občine Žetale

**Petek, 14. oktober 2011**

ob 10. uri: Otroški Kostanjev piknik – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 20. uri: Društveni večer z ansamblom Pajdaši, srečanje krvodajalcev, ter podelitev športnih priznanj in pokalov -prireditveni šotor ob OŠ Žetale

**Sobota, 15. oktober 2011**

ob 14. uri: Slavnostna seja Občinskega sveta občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 15. uri: Otvoritev razstav organizacij in društev – avla OŠ Žetale

ob 16. uri: Osrednja proslava ob 12. občinskem prazniku občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: 21. kostanjev piknik z ansamblom Akordi

**Nedelja, 16. oktober 2011**

ob 10. uri: Sv. maša v župnijski cerkvi

ob 11. uri: Srečanje starejših občanov občine Žetale – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 13. uri: Tradicionalno družabno srečanje s frajtonerji – prireditveni šotor ob OŠ Žetale

ob 18. uri: Zaključek praznovanja

**Petek, 28. oktober 2011**

ob 14. uri: Gasilska vaja ob mesecu požarne varnosti - lokacija Dobrina

**VLJUDNO VABLJENI!**

